

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

29 березня 2021 р.

23.12.2016

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 354/37

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/2341

від 14 грудня 2016 року

про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення (УППЗ) та нагляд за ними

(нова редакція)

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 53, статтю 62 і статтю 114(1),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС ⁽³⁾ була істотно змінена декілька разів ⁽⁴⁾. З огляду на необхідність внесення подальших змін зазначена Директива повинна бути викладена в новій редакції для забезпечення ясності.
- (2) На внутрішньому ринку установи професійного пенсійного забезпечення (УППЗ) повинні мати змогу діяти в інших державах-членах, забезпечуючи при цьому високий рівень захисту і безпеки членів та бенефіціарів професійних пенсійних схем.
- (3) Ця Директива спрямована на мінімальну гармонізацію, а тому вона не повинна перешкоджати державам-членам зберігати в силі або запроваджувати інші положення для захисту членів та бенефіціарів професійних пенсійних схем, за умови що такі положення узгоджуються із зобов'язаннями держав-членів за союзним законодавством. Ця Директива не стосується питань національного права соціального забезпечення, трудового, податкового чи договірної права або достатності пенсійного забезпечення в державах-членах.
- (4) Щоб сприяти подальшій мобільності працівників між державами-членами, ця Директива

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/2341**від 14 грудня 2016 року****про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення (УППЗ) та нагляд за ними****(нова редакція)****(Текст стосується ЄЕП)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 53, статтю 62 і статтю 114(1),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС ⁽³⁾ була істотно змінена декілька разів ⁽⁴⁾. З огляду на необхідність внесення подальших змін зазначена Директива повинна бути викладена в новій редакції для забезпечення ясності.
- (2) На внутрішньому ринку установи професійного пенсійного забезпечення (УППЗ) повинні мати змогу діяти в інших державах-членах, забезпечуючи при цьому високий рівень захисту і безпеки членів та бенефіціарів професійних пенсійних схем.
- (3) Ця Директива спрямована на мінімальну гармонізацію, а тому вона не повинна перешкоджати державам-членам зберігати в силі або запроваджувати інші положення для захисту членів та бенефіціарів професійних пенсійних схем, за умови що такі положення узгоджуються із зобов'язаннями держав-членів за союзним законодавством. Ця Директива не стосується питань національного права соціального забезпечення, трудового, податкового чи договірного права або достатності пенсійного забезпечення в державах-членах.
- (4) Щоб сприяти подальшій мобільності працівників між державами-членами, ця Директива спрямована на забезпечення належного управління, надання інформації членам схеми, а також прозорості та безпеки професійного пенсійного забезпечення.
- (5) Спосіб організації та регулювання УППЗ у державах-членах значно відрізняється. Професійні пенсійні схеми реалізують як УППЗ, так і підприємства зі страхування життя. Тому недоцільно застосовувати єдиний підхід до УППЗ. Комісія та європейський наглядовий орган (Європейський орган зі страхування і професійних пенсій) (ЕІОРА), створений згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1094/2010 ⁽⁵⁾, повинні враховувати в своїй діяльності різні традиції держав-членів та діяти при визначенні організації УППЗ, не обмежуючи національне законодавство про соціальне забезпечення та трудове законодавство.
- (6) Директива 2003/41/ЄС була першим законодавчим кроком на шляху до внутрішнього ринку професійного пенсійного забезпечення, організованого в масштабах Союзу. Справжній внутрішній ринок професійного пенсійного забезпечення залишається вирішальним для економічного зростання та створення робочих місць у Союзі та для подолання проблеми старіння суспільства. Зазначена Директива, починаючи з 2003 року, не була суттєво змінена, щоб запровадити сучасну орієнтовану на ризики систему управління для УППЗ. Відповідне регулювання та нагляд на

союзному та національному рівні залишаються важливими для розвитку безпечного та надійного професійного пенсійного забезпечення у всіх державах-членах.

- (7) Загалом УППЗ повинні, у відповідних випадках, враховувати мету забезпечення балансу професійних пенсійних схем між поколіннями, прагнучи забезпечити справедливий розподіл ризиків та вигід між поколіннями в галузі професійного пенсійного забезпечення.
- (8) Необхідні відповідні дії для подальшого вдосконалення додаткових приватних пенсійних заощаджень, таких як професійні пенсійні схеми. Це важливо, оскільки системи соціального забезпечення зазнають усе більшого тиску, а це означає, що професійні пенсії дедалі більше розглядають як доповнення до інших пенсійних резервів. УППЗ відіграють важливу роль у довгостроковому фінансуванні економіки Союзу та забезпеченні надійних пенсійних виплат. Вони є важливою частиною економіки Союзу, володіючи активами вартістю 2,5 трильйона євро в інтересах близько 75 мільйонів членів та бенефіціарів. Професійні пенсії повинні бути вдосконалені, однак не ставлячи під сумнів важливе значення пенсійних систем соціального забезпечення з точки зору надійного, довготривалого та ефективного соціального захисту, що повинен гарантувати гідний рівень життя в старості та, отже, посідати центральне місце в зміцненні європейських соціальних моделей.
- (9) Зважаючи на демографічні зміни в Союзі та ситуацію щодо національних бюджетів, професійне пенсійне забезпечення є цінним доповненням до пенсійних систем соціального забезпечення. Стійка пенсійна система включає різноманітний асортимент продуктів, різноманітність установ, а також ефективність наглядової діяльності.
- (10) Держави-члени повинні захищати працівників від бідності в старості та просувати додаткові пенсійні схеми, пов'язані з трудовими договорами, як доповнення до державних пенсій.
- (11) Ця Директива дотримується фундаментальних прав і принципів, визнаних Хартією фундаментальних прав Європейського Союзу, зокрема права на охорону персональних даних, свободу підприємництва, права власності, права на колективні переговори та колективні заходи та права на високий рівень захисту споживачів, зокрема шляхом забезпечення вищого рівня прозорості формування резервів для пенсійного забезпечення, поінформованого особистого фінансового та пенсійного планування, а також сприяння транскордонній діяльності УППЗ і транскордонній передачі пенсійних схем. Ця Директива повинна бути імплементована згідно з такими правами і принципами.
- (12) Зокрема, сприяння транскордонній діяльності УППЗ і транскордонній передачі пенсійних схем шляхом уточнення відповідних процедур та усунення зайвих перешкод може мати позитивний вплив на відповідні підприємства та їхніх працівників, у якій би державі-члені вони не працювали, завдяки централізації управління надаваними послугами пенсійного забезпечення.
- (13) Транскордонна діяльність УППЗ не повинна обмежувати національне законодавство про соціальне забезпечення і трудове законодавство в частині професійних пенсійних схем держави-члена ведення діяльності, застосовне до відносин між підприємством, що пропонує пенсійну схему (надалі — підприємство-спонсор), та членами й бенефіціарами. Транскордонна діяльність і транскордонна передача пенсійних схем відрізняються одна від одної та повинні регулюватися різними положеннями. Якщо транскордонна передача пенсійної схеми призводить до транскордонної діяльності, тоді застосовуються положення про транскордонну діяльність.
- (14) Якщо підприємство-спонсор та УППЗ розташовані в одній державі-члені, сам факт того, що члени або бенефіціари пенсійної схеми проживають в іншій державі-члені, не є транскордонною діяльністю.
- (15) Держави-члени повинні враховувати необхідність захисту пенсійних прав працівників, тимчасово направлених на роботу в іншу державу-член.
- (16) Незважаючи на набуття чинності Директивою 2003/41/ЄС, транскордонна діяльність була обмежена через відмінності в національному законодавстві про соціальне забезпечення і трудовому законодавстві. Крім того, залишаються важливі пруденційні бар'єри, що роблять дорожчим для

УППЗ транскордонне ведення пенсійних схем. Крім того, необхідно покращити поточний мінімальний рівень захисту членів та бенефіціарів. Це ще важливіше, оскільки довголіття та ринкові ризики дедалі більше несуть члени та бенефіціари, а не УППЗ чи підприємство-спонсор. Крім того, необхідно збільшити поточний мінімальний рівень надання інформації членам та бенефіціарам.

- (17) Пруденційні правила, викладені в цій Директиві, покликані як гарантувати високий ступінь безпеки для всіх майбутніх пенсіонерів шляхом запровадження суворих наглядових стандартів, так і вжити підготовчих заходів для належного, розсудливого та ефективного управління професійними пенсійними схемами.
- (18) УППЗ повинні бути повністю відокремлені від будь-якого підприємства-спонсора і діяти на принципах фінансування майбутніх виплат з метою забезпечення пенсійних виплат. УППЗ, що працюють лише з цією метою, повинні мати свободу надання послуг та свободу інвестицій, що обмежуються тільки узгодженими пруденційними вимогами, незалежно від того, чи вважаються такі УППЗ юридичними особами.
- (19) Відповідно до принципу субсидіарності, держави-члени повинні нести повну відповідальність за організацію своїх пенсійних систем, а також за рішення щодо ролі кожного з трьох рівнів пенсійної системи в окремих державах-членах. У контексті другого рівня вони також повинні нести повну відповідальність за роль та функції різних установ, що надають професійні пенсійні виплати, наприклад, загальногалузевих пенсійних фондів, пенсійних фондів компаній, а також підприємств зі страхування життя. Ця Директива не має на меті поставити під сумнів цю прерогативу держав-членів, а скоріше заохочувати їх до створення належного, безпечного та стійкого професійного пенсійного забезпечення та сприяння транскордонній діяльності.
- (20) Беручи до уваги необхідність подальшого вдосконалення професійного пенсійного забезпечення, Комісія повинна забезпечити значну додану вартість на рівні Союзу, вживаючи подальших заходів у підтримці співпраці держав-членів із соціальними партнерами у вдосконаленні пенсійних схем другого рівня та шляхом створення експертної групи високого рівня для збільшення пенсійних заощаджень другого рівня в державах-членах, включаючи сприяння обміну найкращими практиками між державами-членами, зокрема стосовно транскордонної діяльності.
- (21) Національні правила стосовно участі самозайнятих осіб в УППЗ різняться. У деяких державах-членах УППЗ можуть працювати на основі угод із торговими групами, чиї члени діють як самозайняті працівники, або безпосередньо із самозайнятими та найманими особами. У деяких державах-членах самозайнята особа також може стати членом УППЗ, якщо самозайнята особа виступає роботодавцем або надає професійні послуги підприємству. У деяких державах-членах самозайняті особи не можуть вступити до УППЗ, якщо не будуть дотримані певні вимоги, в тому числі вимоги законодавства про соціальне забезпечення та трудового законодавства.
- (22) Установи, що здійснюють схеми соціального забезпечення, що вже узгоджені на рівні Союзу, повинні бути виключені зі сфери дії цієї Директиви. Однак слід враховувати специфіку УППЗ, що в одній державі-члені ведуть як схеми соціального забезпечення, так і професійні пенсійні схеми.
- (23) Ця Директива не поширюється на установи, що працюють за принципом фінансування майбутніх виплат у рамках обов'язкових схем соціального забезпечення.
- (24) Фінансові установи, що їхня діяльність уже врегульована союзним законодавством, загалом повинні бути виключені зі сфери дії цієї Директиви. Утім, оскільки такі установи можуть також у деяких випадках пропонувати професійні пенсійні послуги, важливо забезпечити, щоб ця Директива не призводила до викривлення конкуренції. Такого викривлення можна уникати шляхом застосування пруденційних вимог цієї Директиви до діяльності в сфері професійного пенсійного забезпечення, що її провадять підприємства зі страхування життя, відповідно до пункту (a)(i)–(iii) статті 2(3) та пункту (b)(ii)–(iv) статті 2(3) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС ⁽⁶⁾. Комісія також повинна ретельно контролювати ситуацію на ринку професійних пенсій та оцінювати

можливість поширення факультативного застосування цієї Директиви до інших регульованих фінансових установ.

- (25) Оскільки УППЗ мають на меті забезпечити фінансову безпеку при виході на пенсію, здійснювані ними пенсійні виплати загалом повинні мати форму пожиттєвих виплат, тимчасових виплат, разових виплат або виплат, що є будь-яким поєднанням зазначеного.
- (26) Важливо забезпечити, щоб люди похилого віку та особи з інвалідністю не зазнавали ризику бідності та могли мати гідний рівень життя. Відповідне покриття біометричних ризиків у професійних пенсійних схемах є важливим аспектом боротьби з бідністю та незахищеністю серед літніх людей. При створенні пенсійної схеми роботодавці та працівники або їхні відповідні представники повинні розглядати можливість включення до пенсійної схеми резервів для покриття ризику дожиття та ризиків професійної непрацездатності і для забезпечення утриманців померлого.
- (27) Надання державам-членам можливості виключати зі сфери застосування національного імплементаційного законодавства УППЗ, що ведуть пенсійні схеми, що разом мають сукупно менше 100 членів, може полегшити нагляд у цих державах-членах без шкоди для належного функціонування внутрішнього ринку в цій галузі. Однак це не повинне обмежувати право таких УППЗ призначати інвестиційних менеджерів, що мають осідок та належним чином допущені до провадження своєї діяльності в іншій державі-члені, для управління їхнім інвестиційним портфелем, а також зберігачів або депозитаріїв, що мають осідок та належним чином допущені до провадження своєї діяльності в іншій державі-члені, для зберігання їхніх активів. У будь-якому випадку держави-члени повинні застосовувати певні положення щодо правил інвестування та системи управління до УППЗ, що ведуть пенсійні схеми, що разом мають сукупно більше 15 членів.
- (28) Такі установи, як «Unterstützungskassen» у Німеччині, де члени не мають законних прав на виплати певної суми та де їхні інтереси захищені обов'язковим страхуванням неплатоспроможності, повинні бути виключені зі сфери дії Директиви.
- (29) Для захисту членів та бенефіціарів УППЗ повинні обмежувати свою діяльність тією діяльністю, що передбачена в цій Директиві та що впливає з такої діяльності.
- (30) У разі банкрутства підприємства-спонсора члени ризикують втратити як роботу, так і свої набуті пенсійні права. Це робить необхідним забезпечити чітке відокремлення підприємства-спонсора від УППЗ, а також установити мінімальні пруденційні стандарти для захисту членів. При встановленні таких стандартів необхідно враховувати доступ УППЗ до схем захисту пенсій або подібних механізмів, що захищають нараховані індивідуальні права членів та бенефіціарів від ризику неплатоспроможності підприємства-спонсора.
- (31) Функціонування УППЗ та нагляд за ними значно відрізняються в різних державах-членах. У деяких державах-членах нагляд може здійснюватися не лише за самою УППЗ, а й за суб'єктами чи компаніями, що мають право управляти такими УППЗ. Держави-члени повинні мати змогу враховувати таку специфіку за умови, що при цьому будуть ефективно виконані всі вимоги, викладені в цій Директиві. Держави-члени також повинні мати змогу дозволяти страховим організаціям та іншим фінансовим організаціям управляти УППЗ.
- (32) УППЗ є пенсійними установами, що мають соціальне призначення та надають фінансові послуги. Вони відповідальні за професійне пенсійне забезпечення, а тому повинні відповідати певним мінімальним пруденційним стандартам стосовно їхньої діяльності та умов роботи, враховуючи національні правила і традиції. Однак такі установи не повинні розглядатися суто як надавачі фінансових послуг. Їхня соціальна функція і трьохсторонні відносини між працівником, роботодавцем та УППЗ повинні належним чином визнаватися і підтримуватися як керівні принципи цієї Директиви.
- (33) Якщо, відповідно до національного права, УППЗ управляють пенсійними фондами, що не мають статусу юридичної особи та складаються з пенсійних схем окремих членів, чий активи відокремлені

від активів УППЗ, держави-члени повинні мати змогу розглядати кожен пенсійний фонд як єдину пенсійну схему в розумінні цієї Директиви.

- (34) Велика кількість УППЗ у деяких державах-членах означає необхідність прагматичного рішення щодо видачі попередніх дозволів на провадження діяльності УППЗ. Однак якщо УППЗ бажає керувати схемою в іншій державі-члені, повинен вимагатися попередній дозвіл, виданий компетентним органом держави-члена походження.
- (35) Без обмеження національного законодавства про соціальне забезпечення та трудового законодавства в частині організації пенсійних систем, включаючи обов'язкове членство та результати колективних договорів, УППЗ повинні мати змогу надавати свої послуги в інших державах-членах після отримання дозволу від компетентного органу держави-члена походження УППЗ. УППЗ повинні мати право приймати спонсорську підтримку від підприємств, розташованих у будь-якій державі-члені, та вести пенсійні схеми, що їхні члени походять більш ніж з однієї держави-члена. Це може призвести до значної економії на масштабах для таких УППЗ, підвищити конкурентоспроможність промисловості Союзу та сприяти мобільності робочої сили.
- (36) Здійснення права УППЗ, що має осідок в одній державі-члені, на управління професійною пенсійною схемою, відкритою в іншій державі-члені, повинне повністю відповідати нормам чинного законодавства про соціальне забезпечення та трудового законодавства держави-члена ведення діяльності стосовно професійних пенсійних схем, наприклад щодо визначення та виплати пенсійних виплат та умов стосовно можливості передачі пенсійних прав. Сфера застосування пруденційних правил повинна бути уточнена, щоб забезпечити правову визначеність транскордонної діяльності УППЗ.
- (37) УППЗ повинні мати змогу передавати пенсійні схеми іншим УППЗ в інших країнах в Союзі, щоб полегшити організацію професійного пенсійного забезпечення в масштабах Союзу. Передача пенсійної схеми повинна здійснюватися з дозволу компетентного органу в державі-члені походження УППЗ, що приймає пенсійну схему, після одержання цим компетентним органом згоди компетентного органу держави-члена походження УППЗ, що передає пенсійну схему. Передача та її умови повинні підлягати попередньому схваленню більшістю відповідних членів та бенефіціарів або, у відповідних випадках, більшістю їхніх представників, наприклад довірчих управителів заснованої на довірі схеми.
- (38) У разі передачі частини пенсійної схеми повинна бути забезпечена життєздатність як переданої частини, так і залишкової частини пенсійної схеми, а права всіх членів та бенефіціарів повинні бути належним чином захищені після передачі шляхом встановлення вимоги як до УППЗ, що передають, так і до УППЗ, що приймають частину пенсійної схеми, мати достатні та відповідні активи для покриття технічних резервів стосовно переданої та залишкової частини схеми.
- (39) Для сприяння узгодженню наглядової практики ЕІОРА може вимагати інформацію від компетентних органів відповідно до повноважень, наданих йому Регламентом (ЄС) № 1094/2010. Крім того, у випадку повної або часткової транскордонної передачі пенсійної схеми, коли між відповідними компетентними органами виникає незгода, ЕІОРА повинен мати змогу здійснювати посередництво.
- (40) Розумний розрахунок технічних резервів є важливою умовою для забезпечення можливості виконання зобов'язань щодо виплати пенсійних виплат як у короткостроковій, так і в довгостроковій перспективі. Технічні резерви повинні бути розраховані на основі визнаних актуарних методів та засвідчені актуарієм або іншим фахівцем у цій галузі. Максимальні процентні ставки повинні обиратися розумно, згідно з будь-якими відповідними національними правилами. Мінімальна сума технічних резервів повинна бути достатньою для продовження здійснення поточних виплат бенефіціарам та відображати зобов'язання, що виникають на підставі набутих членами пенсійних прав. Актуарну функцію повинні виконувати особи, що володіють знаннями актуарної та фінансової математики, відповідними розміру, характеру, масштабу та складності

ризиків, притаманних діяльності УППЗ, і що здатні продемонструвати свій відповідний досвід роботи з чинними професійними кваліфікаціями або іншими стандартами.

- (41) Ризики, що їх покривають УППЗ, значно різняться в різних державах-членах. Таким чином, держави-члени походження повинні мати змогу установлювати додаткові та детальніші правила обчислювання технічних резервів поряд із правилами, що передбачені в цій Директиві.
- (42) Повинні вимагатися достатні та відповідні активи для покриття технічних резервів для захисту інтересів членів та бенефіціарів пенсійної схеми, якщо підприємство-спонсор стає неплатоспроможним.
- (43) Для сприяння рівним конкурентним умовам для внутрішніх і транскордонних УППЗ держави-члени повинні враховувати вимоги до фінансування як внутрішніх, так і транскордонних УППЗ.
- (44) У багатьох випадках підприємство-спонсор, а не УППЗ може покривати будь-який біометричний ризик або гарантувати певні виплати чи інвестиційні показники. Однак у деяких випадках саме УППЗ забезпечує таке покриття або гарантії, а зобов'язання спонсора загалом обмежуються сплатою необхідних внесків. За таких обставин відповідна УППЗ повинна володіти власними коштами відповідно до вартості технічних резервів та ризикового капіталу.
- (45) УППЗ — це дуже довгострокові інвестори. Викуп активів, що ними володіють УППЗ, узагалі не може бути здійснений для жодної іншої мети, крім як здійснення пенсійних виплат. Крім того, для достатнього захисту прав членів та бенефіціарів УППЗ повинні мати змогу розподіляти активи так, щоб це відповідало точному характеру і тривалості їхніх зобов'язань. Отже, необхідний ефективний нагляд, а також підхід до правил інвестування, що дає УППЗ достатню гнучкість для обрання найбезпечнішої та найефективнішої інвестиційної політики та зобов'язує їх діяти розсудливо. Тому дотримання правила розсудливої особи вимагає інвестиційної політики, орієнтованої на структуру членства окремої УППЗ.
- (46) Установлення правила розсудливої особи як основного принципу капітальних вкладень та надання змоги УППЗ провадити транскордонну діяльність заохочує перенаправлення заощаджень у сектор професійного пенсійного забезпечення і тим самим сприяє економічному та соціальному прогресу.
- (47) Методи та практики нагляду в державах-членах відрізняються. Тому державам-членам повинна надаватися певна свобода рішень щодо точних правил інвестування, що їх вони бажають запровадити для УППЗ, розташованих на їхній території. Однак такі правила не повинні обмежувати вільний рух капіталу, якщо тільки це не виправдано з пруденційних причин.
- (48) Ця Директива повинна забезпечити належний рівень свободи інвестицій для УППЗ. Як дуже довгострокові інвестори з низькими ризиками ліквідності, УППЗ у змозі інвестувати в розумних межах у неліквідні активи, наприклад акції та інші інструменти, що мають довгостроковий економічний профіль і не торгуються на регульованих ринках, багатосторонні торгові майданчики (БТМ) або організовані торгові майданчики (ОТМ). Вони також можуть скористатися перевагами міжнародної диверсифікації. Тому інвестиції в акції у валютах, відмінних від валют зобов'язань, та в інші інструменти, що мають довгостроковий економічний профіль і не торгуються на регульованих ринках, БТМ або ОТМ не повинні обмежуватися відповідно до правила розсудливої особи для захисту інтересів членів та бенефіціарів, за винятком пруденційних підстав.
- (49) Розуміння того, що являють собою інструменти з довгостроковим економічним профілем, є широким. Такі інструменти є непереказними цінними паперами і тому не мають доступу до ліквідності вторинних ринків. Вони часто вимагають строкових зобов'язань, що обмежують їхні ринкові можливості, і повинні розумітися як такі, що включають інструменти участі та боргові інструменти в підприємствах, що не зареєстровані на біржах, а також позики, надані таким підприємствам. Підприємства, що не зареєстровані на біржі, включають інфраструктурні проекти, незареєстровані на біржі компанії, що прагнуть зростання, нерухомість чи інші активи, що можуть бути придатними для довгострокових інвестиційних цілей. Інфраструктурні проекти з низьким

рівнем вуглецю та кліматостійкі інфраструктурні проекти часто є активами, що не зареєстровані на біржі та залежать від довгострокових кредитів на фінансування проекту.

- (50) УППЗ повинні мати право інвестувати в інші держави-члени відповідно до правил їхніх держав-членів походження, щоб зменшити витрати на транскордонну діяльність. Тому держави-члени ведення діяльності не повинні мати права накладати додаткові інвестиційні вимоги на УППЗ, розташовані в інших державах-членах.
- (51) Фізичні особи повинні мати чітке уявлення про набуті ними в рамках передбачених законодавством та професійних пенсійних схем пенсійні права, зокрема якщо такі права набуто в більш ніж одній державі-члені. Такого уявлення можна досягти шляхом створення служб відстежування пенсій у всьому Союзі, що подібні до служб, які вже були створені в деяких державах-членах відповідно до Білої книги Комісії від 16 лютого 2012 року під назвою «Порядок денний для забезпечення адекватних, безпечних та стійких пенсій», що сприяє розвитку таких служб.
- (52) Деякі ризики можуть бути зменшені не завдяки кількісним вимогам, відображеним у технічних положеннях, та вимогам до фінансування, а тільки завдяки вимогам до управління. Таким чином, забезпечення ефективної системи управління є важливим для належного управління ризиками та захисту членів та бенефіціарів. Такі системи повинні бути пропорційними розміру, характеру, масштабу та складності діяльності УППЗ.
- (53) Політика винагороди, що заохочує надмірно ризикову поведінку, може підірвати надійність та ефективність управління ризиками УППЗ. Принципи та вимоги до розкриття інформації щодо політики винагороди, застосовної до інших фінансових установ у Союзі, також повинні застосовуватися до УППЗ, але з урахуванням особливої структури управління УППЗ порівняно з іншими фінансовими установами та необхідності брати до уваги розмір, характер, масштаб та складність діяльності УППЗ.
- (54) Ключова функція — це спроможність виконувати певні завдання в галузі управління. УППЗ повинні мати достатню спроможність для того, щоб мати функцію управління ризиками, функцію внутрішнього аудиту та, у відповідних випадках, актуарну функцію. Якщо в цій Директиві не зазначено інше, визначення конкретної ключової функції не повинне перешкоджати УППЗ вільно вирішувати, як організувати таку ключову функцію на практиці. Це не повинне призводити до надмірно обтяжливих вимог, оскільки необхідно враховувати розмір, характер, масштаб і складність діяльності УППЗ.
- (55) Особи, що фактично керують УППЗ, повинні колективно бути професійно придатними та надійними, а особи, що виконують ключові функції, повинні мати достатні знання і досвід та, у відповідних випадках, достатню професійну кваліфікацію. Однак тільки особи, які виконують ключові функції, повинні підлягати вимогам стосовно повідомлення компетентного органу.
- (56) За винятком функції внутрішнього аудиту, одна людина чи один структурний підрозділ повинен мати змогу виконувати більше однієї ключової функції. Однак особа чи структурний підрозділ, що виконує ключову функцію, не повинен одночасно виконувати аналогічну ключову функцію в підприємстві-спонсорі. Держави-члени повинні мати змогу дозволяти УППЗ виконувати ключові функції через ту саму особу чи структурний підрозділ, що і в підприємстві-спонсорі, за умови що УППЗ пояснює, як вона запобігає будь-якому конфлікту інтересів із підприємством-спонсором або врегульовує його.
- (57) Важливо, щоб УППЗ покращували управління ризиками з огляду на мету, що полягає в справедливому розподілі ризиків та вигід між поколіннями у професійному пенсійному забезпеченні, щоб можливі вразливості стосовно стійкості пенсійних схем можна було правильно зрозуміти та обговорити з відповідними компетентними органами. УППЗ повинні в рамках їхньої системи управління ризиками оцінювати ризики щодо своєї діяльності, пов'язаної з пенсіями. Результати такого оцінювання ризиків також повинні надаватися компетентним органам та, у відповідних випадках, включати, між іншим, ризики, пов'язані зі зміною клімату, використанням

ресурсів, довкіллям, соціальні ризики та ризики, пов'язані з амортизацією активів унаслідок регуляторних змін («знецінені активи»).

- (58) Екологічні, соціальні та управлінські чинники, про які йдеться в Принципах відповідального інвестування Організації Об'єднаних Націй, є важливими для інвестиційної політики та систем управління ризиками УППЗ. Держави-члени повинні вимагати від УППЗ прямо розкривати інформацію про те, в яких випадках такі чинники враховуються під час ухвалення інвестиційних рішень та як вони включені до їхньої системи управління ризиками. Інформація, що її надає УППЗ відповідно до цієї Директиви, повинна містити відомості про значення та істотність екологічних, соціальних та управлінських чинників для інвестицій схеми і про те, як такі чинники враховуються. Це не перешкоджає УППЗ виконувати цю вимогу шляхом зазначення в такій інформації, що екологічні, соціальні та управлінські чинники не враховуються в її інвестиційній політиці або що витрати на систему контролю за значенням та істотністю таких чинників і тим, як вони враховуються, непропорційні розміру, характеру, масштабу та складності її діяльності.
- (59) Кожна держава-член повинна вимагати, щоб кожна УППЗ, розташована на її території, складала річну бухгалтерську звітність та річні звіти з урахуванням кожної пенсійної схеми, що її веде УППЗ, та, у відповідних випадках, річну бухгалтерську звітність та річні звіти стосовно кожної пенсійної схеми. Річна бухгалтерська звітність та річні звіти, що містять достовірні та об'єктивні відомості про активи, зобов'язання та фінансове становище УППЗ з урахуванням кожної веденої УППЗ пенсійної схеми та що належним чином затверджені уповноваженою особою, є важливим джерелом інформації для членів та бенефіціарів схеми та компетентних органів. Зокрема, вони дають змогу компетентним органам контролювати фінансову стійкість УППЗ та оцінювати, чи здатна УППЗ виконувати всі свої договірні зобов'язання. Річна бухгалтерська звітність та річні звіти повинні оприлюднюватися на веб-сайті, якщо можливо, або в інший спосіб, наприклад шляхом надання копій на запит.
- (60) Інвестиційна політика УППЗ є визначальним чинником як для безпеки, так і для довгострокової економічної стійкості професійних пенсійних схем. Тому УППЗ повинні складати та принаймні кожні три роки переглядати декларацію про інвестиційні принципи. Така декларація повинна надаватися компетентним органам, а також на запит членам та бенефіціарам кожної пенсійної схеми.
- (61) УППЗ повинні мати право доручати будь-яку діяльність повністю або частково, у тому числі ключові функції, надавачам послуг, що діють від їхнього імені. УППЗ повинні продовжувати нести повну відповідальність за виконання всіх своїх зобов'язань відповідно до цієї Директиви, коли вони передають ключові функції або будь-яку іншу діяльність. При аутсорсингу будь-якої діяльності УППЗ повинні укладати письмову угоду з надавачем послуг. Для цілей цієї Директиви це не включає угоди про надання послуг операційного типу, наприклад щодо персоналу з охорони або технічного обслуговування.
- (62) Держави-члени повинні мати змогу вимагати призначення депозитарію стосовно зберігання активів УППЗ.
- (63) Беручи до уваги характер відповідної пенсійної схеми та пов'язане адміністративне навантаження, УППЗ повинні надавати чітку та адекватну інформацію потенційним членам, членам та бенефіціарам, щоб підтримати їх при ухваленні ними рішень щодо виходу на пенсію та забезпечити високий рівень прозорості протягом різних етапів схеми, що включають етап до набуття членства, етап членства (в тому числі етап до виходу на пенсію) та етап після виходу на пенсію. Зокрема, повинна надаватися інформація щодо набутих пенсійних прав, прогнозованих рівнів пенсійних виплат, ризиків та гарантій, а також витрат. Якщо прогнозовані рівні пенсійних виплат ґрунтуються на економічних сценаріях, така інформація також повинна включати несприятливий сценарій, що повинен бути екстремальним, але ймовірним. Якщо учасники несуть інвестиційний ризик, важлива також додаткова інформація про інвестиційний профіль, будь-які наявні варіанти та минулі результати діяльності. Інформація повинна відповідати потребам користувача та враховувати Конвенцію Організації Об'єднаних Націй про права осіб з інвалідністю, зокрема щодо доступності

й доступу до інформації, згідно з її статтями 3 та 21 відповідно. Держави-члени можуть вирішити додатково зазначити, ким може бути надана інформація, що підлягає наданню потенційним членам, членам та бенефіціарам, у тому числі за допомогою служб відстеження пенсій.

- (64) Зважаючи на особливості схем, що передбачають певний рівень виплат, на такі виплати, крім як за надзвичайних обставин, не впливають ні минулі результати, ні структура витрат. Інформація про них, таким чином, повинна надаватися лише стосовно схем, члени яких несуть інвестиційний ризик або можуть ухвалювати інвестиційні рішення.
- (65) Перш ніж вони приєднуються до схеми, потенційні члени повинні одержати всю необхідну інформацію, щоб зробити усвідомлений вибір. Якщо потенційні члени не мають вибору й автоматично зараховуються до пенсійної схеми, УППЗ повинна негайно після їх зарахування надати їм відповідну важливу інформацію про їхнє членство.
- (66) УППЗ повинні скласти для членів Довідку про пенсійні виплати, що містить головну особисту і загальну інформацію про пенсійну схему. Довідка про пенсійні виплати повинна бути зрозумілою та повною і містити відповідну та належну інформацію, що полегшує розуміння пенсійних прав у часі та за різними схемами і сприяє мобільності робочої сили.
- (67) УППЗ повинні завчасно до виходу членів на пенсію інформувати їх про наявні варіанти виплат. Якщо пенсійна допомога виплачується не в формі довічного анuitету, члени, що наближаються до виходу на пенсію, повинні отримувати інформацію про наявні продукти для виплати допомоги, щоб полегшити їм фінансове планування виходу на пенсію.
- (68) На етапі виплати пенсійних виплат бенефіціари повинні продовжувати отримувати інформацію про свої виплати та відповідні варіанти виплат. Це особливо важливо, коли значний рівень інвестиційного ризику несуть бенефіціари на етапі виплат. Бенефіціари також повинні бути поінформовані про будь-яке зниження встановленого рівня виплат до того, як його буде знижено, після ухвалення рішення, що призведе до зменшення. Що стосується найкращої практики, УППЗ рекомендується заздалегідь проконсультуватися з бенефіціарами до ухвалення будь-якого такого рішення.
- (69) Компетентний орган повинен здійснювати свої повноваження, основним завданням яких є захист прав членів та бенефіціарів, а також стабільність та надійність УППЗ.
- (70) Обсяг пруденційного нагляду різниться в державах-членах. Це може спричинити проблеми, якщо УППЗ повинна дотримуватися пруденційного регулювання її держави-члена походження, водночас дотримуючись законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства її держави-члена ведення діяльності. Пояснення того, які сфери підлягають пруденційному нагляду для цілей цієї Директиви, зменшує юридичну невизначеність та пов'язані з цим транзакційні витрати.
- (71) Внутрішній ринок УППЗ вимагає взаємного визнання пруденційних стандартів. Дотримання УППЗ цих стандартів повинне контролюватися компетентними органами держави-члена походження УППЗ. Держави-члени повинні надавати компетентним органам необхідні повноваження вживати запобіжних або виправних заходів, якщо УППЗ порушує будь-яку з вимог цієї Директиви.
- (72) Для забезпечення ефективного нагляду за переданою на аутсорсинг діяльністю, в тому числі за всією діяльністю, повторно переданою на аутсорсинг, важливо, щоб компетентні органи мали доступ до всіх відповідних даних, що перебувають у розпорядженні надавачів послуг, яким діяльність була передана на аутсорсинг, незалежно від того, чи є останні регульованою чи нерегульованою організацією, та мали право проводити інспекції на місці. Для врахування ринкових змін та забезпечення постійного дотримання умов аутсорсингу компетентні органи повинні мати необхідні повноваження вимагати від УППЗ та надавачів послуг надання інформації про будь-яку діяльність, що передана на аутсорсинг.
- (73) Повинен бути передбачений обмін інформацією між компетентними органами, іншими органами та органами, що їм доручено зміцнювати фінансову стабільність і припиняти пенсійні схеми. Тому необхідно уточнити умови, за яких такий обмін інформацією повинен бути можливим. Більш того,

якщо інформація може бути розкрита лише за прямою згодою компетентних органів, такі органи повинні мати змогу, у відповідних випадках, ставити свою згоду в залежність від дотримання суворих умов.

- (74) Будь-яке опрацювання персональних даних, що здійснюється згідно з цією Директивою, наприклад обмін або передача персональних даних компетентними органами, повинне відповідати вимогам Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 ⁽⁷⁾, а будь-який обмін або передача інформації європейськими наглядовими органами згідно з цією Директивою повинна відповідати Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 ⁽⁸⁾.
- (75) Для забезпечення безперервного функціонування внутрішнього ринку професійного пенсійного забезпечення, організованого в масштабах Союзу, Комісія повинна після консультацій з ЕІОРА перевірити застосування цієї Директиви та подати звіт про її застосування Європейському Парламенту і Раді до 13 січня 2023 року.
- (76) Для забезпечення добросовісної конкуренції між установами перехідний період, що дає змогу страховим компаніям, що підпадають під сферу застосування Директиви 2009/138/ЄС, здійснювати свою діяльність у галузі професійного пенсійного забезпечення згідно з правилами, зазначеними в статті 4 цієї Директиви, повинен бути продовжений до 31 грудня 2022 року. Таким чином, до Директиви 2009/138/ЄС повинні бути внесені відповідні зміни.
- (77) Подальший розвиток на рівні Союзу моделей платоспроможності, наприклад таких, як єдиний баланс (HBS), не є реалістичним у практичному відношенні та неефективним із точки зору витрат та вигід, особливо з огляду на різноманітність УППЗ як у межах окремих держав-членів, так і серед різних держав-членів. Отже, будь-які кількісні вимоги до капіталу, наприклад Платоспроможність II або похідні від неї моделі HBS, не повинні розроблятися на рівні Союзу щодо УППЗ, оскільки вони можуть зменшити готовність роботодавців надавати професійні пенсійні схеми.
- (78) Оскільки мета цієї Директиви, а саме створення системи союзного законодавства, що регулює УППЗ, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, а радше, з огляду на її масштаб і наслідки, може бути краще досягнута на рівні Союзу, Союз може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, як зазначено в статті 5 Договору про Європейський Союз. Згідно з принципом пропорційності, що викладений у згаданій статті, ця Директива не виходить за межі необхідного для досягнення такої мети.
- (79) Відповідно до Спільної політичної декларації держав-членів і Комісії від 28 вересня 2011 року про пояснювальні документи держави-члени взяли на себе зобов'язання в обґрунтованих випадках супроводжувати нотифікацію своїх інструментів транспозиції одним або декількома документами, що пояснюють зв'язок між компонентами директиви та відповідними частинами національних інструментів транспозиції. Щодо цієї Директиви законодавець вважає надання таких документів обґрунтованим.
- (80) Зобов'язання транспонувати цю Директиву до національного права повинне бути обмежене тими положеннями, що були суттєво змінені порівняно з ранішими директивами. Зобов'язання транспонувати положення, що не зазнали змін, виникає на підставі ранішніх директив.
- (81) Ця Директива не повинна обмежувати зобов'язання держав-членів щодо строків транспонування до національного права і застосування директив, зазначених у частині В додатка I,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

РОЗДІЛ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Ця Директива встановлює правила щодо провадження діяльності, здійснюваної установами професійного пенсійного забезпечення (УППЗ).

Стаття 2

Сфера застосування

1. Ця Директива застосовується до УППЗ. Якщо відповідно до національного права УППЗ не мають правосуб'єктності, держави-члени застосовують цю Директиву або до таких УППЗ, або, з урахуванням параграфу 2, до тих уповноважених осіб, що відповідальні за управління ними та діють від їхнього імені.
2. Ця Директива не застосовується до:
 - (a) установ, що здійснюють схеми соціального забезпечення, що регулюються Регламентами Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 883/2004 ⁽⁹⁾ та (ЄС) № 987/2009 ⁽¹⁰⁾;
 - (b) установ, що регулюються Директивами Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС ⁽¹¹⁾, 2009/138/ЄС, 2011/61/ЄС ⁽¹²⁾, 2013/36/ЄС ⁽¹³⁾ та 2014/65/ЄС ⁽¹⁴⁾;
 - (c) установ, що здійснюють виплати пенсій за рахунок поточних доходів;
 - (d) установ, де працівники підприємства-спонсора не мають законних прав на виплати і де підприємство-спонсор може викупити активи в будь-який час і не обов'язково повинне виконувати свої зобов'язання щодо виплати пенсійних виплат;
 - (e) компаній, що використовують схеми резервування з метою виплати пенсій своїм працівникам.

Стаття 3

Застосування до УППЗ, що здійснюють схеми соціального забезпечення

УППЗ, що також ведуть обов'язкові пов'язані з найманою працею пенсійні схеми, що вважаються схемами соціального забезпечення, що регулюються Регламентами (ЄС) № 883/2004 та (ЄС) № 987/2009, підпадають під дію цієї Директиви в частині їхньої діяльності в сфері необов'язкового професійного пенсійного забезпечення. У цьому разі зобов'язання та відповідні активи повинні бути відокремлені, і повинно бути неможливо передавати їх до обов'язкових пенсійних схем, що вважаються схемами соціального забезпечення, або навпаки.

Стаття 4

Факультативне застосування до установ, регульованих Директивою 2009/138/ЄС

Держави-члени походження можуть вирішити застосовувати положення статей 9–14, статей 19–22, статті 23(1) та (2) і статей 24–58 цієї Директиви до діяльності в сфері професійного пенсійного забезпечення, що її провадять підприємства зі страхування життя, відповідно до пунктів (a)(i)–(iii) статті 2(3) та пунктів (b)(ii)–(iv) статті 2(3) Директиви 2009/138/ЄС. У цьому разі всі активи та зобов'язання, що відповідають діяльності в сфері професійного пенсійного забезпечення, повинні бути відокремлені, керовані та організовані окремо від інших видів діяльності підприємств зі страхування життя, без будь-якої можливості їх передачі.

У випадку, зазначеному в першому параграфі цієї статті, і лише в частині їхньої діяльності в сфері професійного пенсійного забезпечення, на підприємства зі страхування життя не поширюються статті 76–86, стаття 132, стаття 134(2), стаття 173, стаття 185(5), стаття 185(7) та (8) і стаття 209 Директиви 2009/138/ЄС.

Держави-члени походження забезпечує, щоб компетентні органи або органи, відповідальні за нагляд за підприємствами зі страхування життя, регульованими Директивою 2009/138/ЄС, в рамках своєї наглядової роботи перевіряли суворе відокремлення відповідної діяльності в сфері професійного пенсійного забезпечення.

Стаття 5

Невеликі УППЗ та передбачені законодавством схеми

За винятком статей 32–35, держави-члени можуть вирішити не застосовувати цю Директиву повністю або частково до будь-якої УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території та що веде пенсійні схеми, які разом мають сукупно менше 100 членів. Однак з урахуванням статті 2(2) такі УППЗ мають право застосовувати цю Директиву добровільно. Стаття 11 може застосовуватися лише в тому випадку, якщо діють усі інші положення цієї Директиви. Держави-члени застосовують статтю 19(1) і статтю 21(1) та (2) до будь-якої УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території та що веде пенсійні схеми, які разом мають сукупно більше 15 членів.

Держави-члени можуть вирішити застосовувати будь-яку зі статей 1–8, 19 і 32–35 до установ, де професійне пенсійне забезпечення передбачене національним правом та гарантується органом публічної влади.

Стаття 6

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви:

- (1) «установа професійного пенсійного забезпечення», або «УППЗ», означає установу, незалежно від її організаційно-правової форми, що функціонує на накопичувальній основі, створена окремо від будь-якого підприємства-спонсора чи торгівлі з метою надання пенсійних виплат у зв'язку з професійною діяльністю згідно з угодою чи договором, укладеним:
 - (а) індивідуально або колективно між роботодавцем (роботодавцями) та працівником (працівниками) або їхніми відповідними представниками, або
 - (б) із самозайнятими особами, індивідуально або колективно, відповідно до законодавства держав-членів походження та ведення діяльності,та що здійснює діяльність, що безпосередньо впливає з такої угоди чи договору;
- (2) «пенсійна схема» означає договір, угоду, акт заснування трасту або правила, що визначають, які пенсійні виплати надаються та на яких умовах;
- (3) «підприємство-спонсор» означає будь-яке підприємство чи інший орган незалежно від того, чи до його складу входить одна чи більше юридичних або фізичних осіб, що діє як роботодавець або самозайнята особа чи будь-яким чином поєднує такі ознаки та що пропонує пенсійну схему або сплачує внески в УППЗ;
- (4) «пенсійні виплати» означає виплати, виплачувані в зв'язку з виходом на пенсію або очікуванням виходу на пенсію, чи, якщо вони доповнюють такі виплати та надаються як супутні виплати, у формі виплат у разі смерті, втрати працездатності або припинення роботи чи у формі грошової допомоги або надання послуг у разі хвороби, бідності або смерті. Для сприяння фінансовій безпеці при виході на пенсію ці виплати можуть мати форму пожиттєвих виплат, тимчасових виплат, разових виплат або виплат, що є будь-яким поєднанням зазначеного;
- (5) «член» означає особу, відмінну від бенефіціара чи потенційного члена, чия минула або поточна професійна діяльність дає право або даватиме право такій особі на пенсійні виплати відповідно до умов пенсійної схеми;
- (6) «бенефіціар» означає особу, що отримує пенсійні виплати;
- (7) «потенційний член» означає особу, що має право приєднатися до пенсійної схеми;
- (8) «компетентний орган» означає національний орган, що на нього покладено виконання обов'язків, передбачених цією Директивою;

- (9) «біометричні ризики» означає ризики, пов'язані зі смертю, втратою працездатності і дожиттям;
- (10) «держава-член походження» означає державу-члена, в якій УППЗ зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності та в якій розташований її головний офіс у розумінні статті 9;
- (11) «держава-член ведення діяльності» означає державу-члена, чие законодавство про соціальне забезпечення і трудове законодавство в сфері професійних пенсійних схем застосовне до відносин між підприємством-спонсором та членами або бенефіціарами;
- (12) «УППЗ, що передає» означає УППЗ, що передає всі або частину зобов'язань, технічних резервів та інших зобов'язань і прав за пенсійною схемою, а також відповідні активи або їхній грошовий еквівалент до УППЗ, що зареєстрована або одержала дозвіл на провадження діяльності в іншій державі-члені;
- (13) «УППЗ, що приймає» означає УППЗ, що приймає всі або частину зобов'язань, технічних резервів та інших зобов'язань і прав за пенсійною схемою, а також відповідні активи або їхній грошовий еквівалент від УППЗ, що зареєстрована або одержала дозвіл на провадження діяльності в іншій державі-члені;
- (14) «регульований ринок» означає регульований ринок, що його означено в пункті (21) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (15) «багатосторонній торговельний майданчик» або «БТМ» означає багатосторонній торговельний майданчик, або БТМ, що його означено в пункті (22) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (16) «організований торговельний майданчик» або «ОТМ» означає організований торговельний майданчик, або ОТМ, що його означено в пункті (23) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
- (17) «довговічний носій» означає інструмент, що дає можливість члену або бенефіціару зберігати інформацію, адресовану особисто цьому члену або бенефіціару, в спосіб що уможливило її подальше використання та протягом періоду часу, достатнього для цілей такої інформації, та що дає можливість відтворювати в незмінному вигляді інформацію, що зберігається;
- (18) «ключова функція» означає, в рамках системи управління, здатність виконувати практичні завдання, що включають функцію управління ризиками, функцію внутрішнього аудиту й актуарну функцію;
- (19) «транскордонна діяльність» означає ведення пенсійної схеми, коли відносини між підприємством-спонсором та відповідними членами та бенефіціарами регулюються законодавством про соціальне забезпечення і трудовим законодавством у сфері професійних пенсійних схем держави-члена, відмінної від держави-члена походження.

Стаття 7

Діяльність УППЗ

Держави-члени вимагають від УППЗ, що зареєстровані або отримали дозвіл на провадження діяльності на їхній території, обмежувати свою діяльність операціями, пов'язаними з пенсійним забезпеченням, та видами діяльності, що з них випливають.

Якщо, відповідно до статті 4, підприємство зі страхування життя провадить діяльність у сфері професійного пенсійного забезпечення, відокремлюючи свої активи та зобов'язання, то відокремлені активи та зобов'язання повинні бути обмежені операціями, пов'язаними з пенсійним забезпеченням, та видами діяльності, що безпосередньо з них випливають.

Загалом УППЗ повинні, у відповідних випадках, керуватися метою справедливого розподілу ризиків та вигід між поколіннями у своїй діяльності.

Стаття 8

Юридичне відокремлення підприємств-спонсорів від УППЗ

Держави-члени забезпечують юридичне відокремлення підприємства-спонсора від УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, для того, щоб захистити активи УППЗ в інтересах членів та бенефіціарів у разі банкрутства підприємства-спонсора.

Стаття 9

Реєстрація або одержання дозволу

1. Держави-члени забезпечують щодо кожної УППЗ, що її головний офіс розташований на їхній території, реєстрацію УППЗ у національному реєстрі або одержання нею дозволу на провадження діяльності від компетентного органу.

Розташування головного офісу є місцем ухвалювання основних стратегічних рішень УППЗ.

2. У випадку ведення транскордонної діяльності відповідно до статті 11, у реєстрі також зазначаються держави-члени, в яких функціонує УППЗ.

3. Інформація з реєстру передається ЕІОРА, що оприлюднює її на своєму веб-сайті.

Стаття 10

Операційні вимоги

1. Держави-члени забезпечують щодо кожної УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, щоб:

- (a) УППЗ запровадила належним чином установлені правила щодо ведення будь-якої пенсійної схеми;
- (b) коли підприємство-спонсор гарантує пенсійні виплати, воно було зобов'язане здійснювати регулярне фінансування.

2. Відповідно до принципу субсидіарності та з урахуванням обсягу пенсійних виплат, пропонувананих режимами соціального забезпечення, держави-члени можуть передбачити, щоб додаткові виплати, як, наприклад, покриття ризиків дожиття і втрати працездатності, забезпечення утриманців померлого та гарантія повернення внесків, пропонувалися членам за згодою роботодавців та працівників або їхніх відповідних представників.

Стаття 11

Транскордонна діяльність і процедури

1. Без обмеження національного законодавства про соціальне забезпечення та трудового законодавства в частині організації пенсійних систем, включаючи обов'язкове членство та результати колективних договорів, держави-члени дозволяють УППЗ, що зареєстровані або отримали дозвіл на провадження діяльності на їхній території, вести транскордонну діяльність. Держави-члени також дозволяють розташованим на їхній території підприємствам спонсорувати УППЗ, що пропонують вести або ведуть транскордонну діяльність.

2. УППЗ, що пропонує вести транскордонну діяльність та приймати спонсорську підтримку від підприємства-спонсора, повинна одержати попередній дозвіл від відповідного компетентного органу її держави-члена походження.

3. УППЗ повідомляє компетентний орган держави-члена походження про свій намір здійснювати транскордонну діяльність. Держави-члени вимагають від УППЗ надавати таку інформацію при здійсненні повідомлення:

- (a) назву держави-члена (держав-членів) ведення діяльності, що, у відповідних випадках, визначається підприємством-спонсором;
- (b) назву та розташування головного офісу підприємства-спонсора;
- (c) основні характеристики пенсійної схеми, що вестиметься для підприємства-спонсора.

4. Якщо компетентний орган держави-члена походження отримує повідомлення відповідно до параграфу 3 і якщо він не ухвалив обґрунтованого рішення про те, що адміністративна структура або фінансовий стан УППЗ чи репутація або професійна кваліфікація чи досвід осіб, що керують УППЗ, несумісні із запропонованою транскордонною діяльністю, такий компетентний орган повинен протягом трьох місяців з моменту отримання всієї інформації, зазначеної в параграфі 3, передати цю інформацію компетентному органу держави-члена ведення діяльності та повідомити про це УППЗ.

Обґрунтоване рішення, згадане в першому підпараграфі, повинне бути ухвалене протягом трьох місяців з моменту отримання всієї інформації, зазначеної в параграфі 3.

5. Якщо компетентний орган держави-члена походження не передає зазначену в параграфі 3 інформацію компетентному органу держави-члена ведення діяльності, він повинен повідомити відповідну УППЗ про причини цього протягом трьох місяців після одержання всієї такої інформації. Таке неповідомлення інформації може бути оскаржене в судах держави-члена походження.

6. На УППЗ, що провадять транскордонну діяльність, поширюються зазначені в розділі IV інформаційні вимоги, що встановлюються державою-членом ведення діяльності щодо потенційних членів, членів та бенефіціарів, що них стосується така транскордонна діяльність.

7. Перш ніж УППЗ почне вести транскордонну діяльність, компетентний орган держави-члена ведення діяльності протягом шести тижнів з моменту отримання інформації, зазначеної в параграфі 3, інформує компетентний орган держави-члена походження про вимоги законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства, що стосуються сфери професійних пенсійних схем, згідно з якими повинна вестися пенсійна схема, спонсорована підприємством у державі-члені ведення діяльності, та про зазначені в розділі IV інформаційні вимоги держави-члена ведення діяльності, що застосовуються до транскордонної діяльності. Компетентний орган держави-члена походження передає УППЗ таку інформацію.

8. Отримавши зазначене в параграфі 7 повідомлення, або якщо повідомлення від компетентного органу держави-члена походження не надійшло після закінчення строку, передбаченого в параграфі 7, УППЗ може почати ведення транскордонної діяльності згідно з вимогами законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства держави-члена ведення діяльності, що стосуються сфери професійних пенсійних схем, та з інформаційними вимогами держави-члена ведення діяльності, відповідно до параграфу 7.

9. Компетентний орган держави-члена ведення діяльності інформує компетентний орган держави-члена походження про будь-які суттєві зміни вимог законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства держави-члена ведення діяльності в сфері професійних пенсійних схем, що можуть вплинути на характеристики пенсійної схеми, якщо вона стосується транскордонної діяльності, та про будь-які суттєві зміни інформаційних вимог держави-члена ведення діяльності, відповідно до параграфу 7. Компетентний орган держави-члена походження передає УППЗ таку інформацію.

10. УППЗ підлягає постійному нагляду з боку компетентного органу держави-члена ведення діяльності стосовно відповідності її діяльності вимогам законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства держави-члена ведення діяльності в сфері професійних пенсійних схем та інформаційним вимогам держави-члена ведення діяльності, відповідно до параграфу 7. Якщо такий нагляд виявить порушення, компетентний орган держави-члена ведення діяльності негайно повідомляє про це компетентний орган держави-члена походження. Компетентний орган держави-члена походження за погодженням із компетентним органом держави-члена ведення діяльності вживає необхідних заходів для того, щоб УППЗ усунула виявлене порушення.

11. Якщо, незважаючи на заходи, вжиті компетентним органом держави-члена походження, або через відсутність відповідних заходів у державі-члені походження, УППЗ продовжує порушувати відповідні положення вимог законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства держави-члена ведення діяльності в сфері професійних пенсійних схем або інформаційних вимог держави-члена ведення діяльності, відповідно до параграфу 7, компетентний орган держави-члена ведення діяльності може, поінформувавши компетентний орган держави-члена походження, вжити відповідних заходів для

запобігання подальшим порушенням або для запровадження покарання за них, у тому числі, якщо це суворо необхідно, перешкоджання діяльності УППЗ у державі-члені ведення діяльності для підприємства-спонсора.

Стаття 12

Транскордонні передачі

1. Держави-члени дозволяють УППЗ, що зареєстровані або одержали дозвіл на провадження діяльності на їхній території, передавати всі або частину зобов'язань, технічних резервів та інших зобов'язань і прав за пенсійною схемою, а також відповідні активи або їхній грошовий еквівалент до УППЗ, що приймає.
2. Держави-члени забезпечують, щоб витрати на передачу не несли члени та бенефіціари УППЗ, що передає, які залишаються, або поточні члени та бенефіціари УППЗ, що приймає.
3. Передача підлягає попередньому схваленню:
 - (a) більшістю відповідних членів та бенефіціарів або, у відповідних випадках, більшістю їхніх представників. Більшість визначається відповідно до національного права. УППЗ, що передає, повинна своєчасно надати інформацію про умови передачі відповідним членам і бенефіціарам та, у відповідних випадках, їхнім представникам до подання заяви, зазначеної в параграфі 4; та
 - (b) підприємством-спонсором, у відповідних випадках.
4. Передача всіх або частини зобов'язань, технічних резервів та інших зобов'язань і прав за пенсійною схемою, а також відповідних активів або їхнього грошового еквівалента від УППЗ, що передає, до УППЗ, що приймає, здійснюється за умови одержання дозволу компетентного органу держави-члена походження УППЗ, що приймає, після отримання попередньої згоди компетентного органу держави-члена походження УППЗ, що передає. Заяву на видачу дозволу на передачу подає УППЗ, що приймає. Компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що приймає, видає або відмовляє у видачі дозволу та повідомляє про своє рішення УППЗ, що приймає, протягом трьох місяців після отримання заяви.
5. Зазначена в параграфі 4 заява на видачу дозволу на передачу повинна містити таку інформацію:
 - (a) письмову угоду між УППЗ, що передає, та УППЗ, що приймає, де викладено умови передачі;
 - (b) опис основних характеристик пенсійної схеми;
 - (c) опис зобов'язань або технічних резервів, що передаватимуться, та інших зобов'язань і прав за пенсійною схемою, а також відповідних активів або їхнього грошового еквівалента;
 - (d) назви та розташування головних офісів УППЗ, що передає, та УППЗ, що приймає, і держави-члени, де кожна УППЗ зареєстрована або одержала дозвіл на провадження діяльності;
 - (e) розташування головного офісу підприємства-спонсора та назву підприємства-спонсора;
 - (f) підтвердження попереднього схвалення згідно з параграфом 3;
 - (g) у відповідних випадках, назви держав-членів, чиє законодавство про соціальне забезпечення і трудове законодавство в сфері професійних пенсійних схем застосовне до відповідної пенсійної схеми.
6. Компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що приймає, передає зазначену в параграфі 4 заяву компетентному органу УППЗ, що передає, невідкладно після її отримання.
7. Компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що приймає, тільки оцінює, чи:
 - (a) УППЗ, що приймає, надала всю згадану в параграфі 5 інформацію;
 - (b) адміністративна структура, фінансовий стан УППЗ, що приймає, та репутація або професійна кваліфікація чи досвід осіб, що керують УППЗ, що приймає, сумісні із запропонованою передачею;

- (c) довгострокові інтереси членів та бенефіціарів УППЗ, що приймає, та передана частина схеми належним чином захищені під час та після передачі;
- (d) технічні резерви УППЗ, що приймає, повністю фінансовані на дату передачі, якщо передача призводить до транскордонної діяльності; та
- (e) активи, що передаватимуться, є достатніми та відповідними для покриття зобов'язань, технічних резервів та інших зобов'язань і прав, що передаватимуться, відповідно до чинних правил у державі-члені походження УППЗ, що приймає.

8. Компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що передає, тільки оцінює, чи:

- (a) захищені належним чином довгострокові інтереси членів та бенефіціарів частини схеми, що залишається, у разі передачі частини зобов'язань, технічних резервів та інших зобов'язань і прав за пенсійною схемою, а також відповідних активів або їхнього грошового еквівалента;
- (b) індивідуальні права членів та бенефіціарів принаймні однакові після передачі;
- (c) активи пенсійної схеми, що передаватимуться, є достатніми та відповідними для покриття зобов'язань, технічних резервів та інших зобов'язань і прав, що передаватимуться, відповідно до чинних правил у державі-члені походження УППЗ, що передає.

9. Компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що передає, повідомляє результати згаданого в параграфі 8 оцінювання протягом восьми тижнів з моменту отримання зазначеної в параграфі 6 заяви для того, щоб надати змогу компетентному органу держави-члена походження УППЗ, що приймає, ухвалити рішення відповідно до параграфа 4.

10. Якщо у видачі дозволу відмовлено, компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що приймає, надає обґрунтування такої відмови протягом тримісячного строку, зазначеного в параграфі 4. Така відмова або бездіяльність компетентного органу держави-члена походження УППЗ, що приймає, може бути оскаржена в судах держави-члена походження УППЗ, що приймає.

11. Компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що приймає, інформує компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що передає, про зазначене в параграфі 4 рішення протягом двох тижнів після його ухвалення.

Якщо передача призводить до транскордонної діяльності, компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що передає, також інформує компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що приймає, про вимоги законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства, що стосуються сфери професійних пенсійних схем, згідно з якими повинна вестися пенсійна схема, та про зазначені в розділі IV інформаційні вимоги держави-члена ведення діяльності, що застосовуються до транскордонної діяльності. Ця інформація надається протягом додаткових чотирьох тижнів.

Компетентний орган держави-члена походження УППЗ, що приймає, передає таку інформацію УППЗ, що приймає, протягом одного тижня після її отримання.

12. Після отримання рішення про видачу дозволу згідно з параграфом 4, або якщо від компетентного органу держави-члена походження УППЗ, що приймає, не надійшла інформація про це рішення після закінчення строку, зазначеного в третьому підпараграфі параграфа 11, УППЗ, що приймає, може розпочати ведення пенсійної схеми.

13. У разі виникнення спору щодо процедури або змісту дії чи бездіяльності компетентного органу держави-члена походження УППЗ, що передає, або УППЗ, що приймає, включаючи рішення дозволити транскордонну передачу або відмовити в дозволі на неї, ЕЮРА може здійснити незобов'язальне посередництво відповідно до пункту (c) другого параграфа статті 31 Регламенту (ЄС) № 1094/2010 на вимогу будь-якого з компетентних органів або з власної ініціативи.

14. Якщо УППЗ, що приймає, веде транскордонну діяльність, застосовується стаття 11(9), (10) та (11).

КІЛЬКІСНІ ВИМОГИ

Стаття 13

Технічні резерви

1. Держава-член походження забезпечує, щоб УППЗ, що ведуть професійні пенсійні схеми, завжди встановлювали щодо всієї сукупності своїх пенсійних схем належну суму зобов'язань, що відповідають фінансовим зобов'язанням, що виникають із їхнього портфеля чинних пенсійних контрактів.
2. Держава-член походження забезпечує, щоб УППЗ, що ведуть професійні пенсійні схеми, якщо вони покривають біометричні ризики або гарантують певні результати інвестування чи певний рівень виплат, формували достатні технічні резерви щодо всієї сукупності таких схем.
3. Розрахунок технічних резервів проводиться щороку. Однак держава-член походження може дозволити, щоб розрахунок проводився один раз на три роки, якщо УППЗ надає членам або компетентним органам свідоцтво або звіт про коригування за проміжні роки. Свідоцтво або звіт повинен відображати скориговану зміну технічних резервів та зміни в покритих ризиках.
4. Розрахунок технічних резервів здійснюється та засвідчується актуарієм або іншим фахівцем у цій галузі, в тому числі аудитором, якщо це дозволено національним правом, за допомогою актуарних методів, визнаних компетентними органами держави-члена походження, відповідно до таких принципів:
 - (a) мінімальна сума технічних резервів розраховується шляхом достатньо зваженого актуарного оцінювання з урахуванням усіх зобов'язань щодо виплат і внесків відповідно до пенсійних механізмів УППЗ. Вона повинна бути достатньою як для продовження сплати поточних пенсій та виплат бенефіціарам, так і для відображення зобов'язань, що виникають на підставі набутих членами пенсійних прав. Економічні та актуарні припущення, обрані для оцінювання зобов'язань, також повинні обиратися зважено, беручи до уваги, у відповідних випадках, відповідну маржу для несприятливих відхилень;
 - (b) використовувані максимальні процентні ставки обираються зважено та визначаються згідно з будь-якими відповідними правилами держави-члена походження. Такі зважені процентні ставки визначаються з урахуванням:
 - (i) доходності відповідних активів, що перебувають у власності УППЗ, та прогнозованої майбутньої прибутковості інвестицій;
 - (ii) ринкової доходності високоякісних облігацій, державних облігацій, облігацій Європейського стабілізаційного механізму, облігацій Європейського інвестиційного банку (ЄІБ) чи облігацій Європейського фонду фінансової стабільності; або
 - (iii) пунктів (i) та (ii) разом;
 - (c) біометричні таблиці, що використовуються для розрахунку технічних резервів, ґрунтуються на розумних принципах з урахуванням основних характеристик групи членів та пенсійних схем, зокрема очікуваних змін відповідних ризиків;
 - (d) метод і основа розрахунку технічних резервів загалом залишаються незмінними в кожному фінансовому році. Однак відмінності можуть бути виправдані зміною правових, демографічних чи економічних умов, що лежать в основі припущень.
5. Держава-член походження може встановити для розрахунку технічних резервів додаткові та детальніші вимоги з метою забезпечення належного захисту інтересів членів та бенефіціарів.

Стаття 14

Фінансування технічних резервів

1. Держава-член походження повинна вимагати, щоб кожна УППЗ завжди мала достатні та відповідні активи для покриття технічних резервів щодо всієї сукупності чинних пенсійних схем.
2. Держава-член походження може дозволити УППЗ протягом обмеженого строку мати недостатньо активів для покриття технічних резервів. У цьому випадку компетентні органи вимагають від УППЗ скласти конкретний та здійснений план відновлення платоспроможності з графіком, щоб забезпечити дотримання вимог параграфу 1. План повинен відповідати таким умовам:
 - (a) УППЗ повинна скласти конкретний та здійснений план відновлення необхідної суми активів для повного покриття технічних резервів у встановлений термін. План повинен бути наданий членам або, у відповідних випадках, їхнім представникам та/або підлягає затвердженню компетентними органами держави-члена походження;
 - (b) при складанні плану повинна враховуватися конкретна ситуація УППЗ, зокрема структура активів/зобов'язань, профіль ризику, план ліквідності, віковий профіль членів, що мають право на отримання пенсійних виплат, стартові схеми та схеми, статус яких змінюється з нефінансованих або частково фінансованих на повністю фінансовані;
 - (c) у разі припинення пенсійної схеми протягом строку, зазначеного в першому реченні цього параграфу, УППЗ інформує компетентні органи держави-члена походження. УППЗ встановлює процедуру для передачі активів та відповідних зобов'язань за цією схемою іншій УППЗ, страховій компанії чи іншому відповідному органу. Ця процедура повинна бути розкрита компетентним органам держави-члена походження, а загальний опис процедури повинен бути наданий членам або, у відповідних випадках, їхнім представникам із дотриманням принципу конфіденційності.
3. У разі транскордонної діяльності технічні резерви повинні в будь-який час бути повністю фінансовані щодо всієї сукупності чинних пенсійних схем. Якщо цю умову не виконано, компетентний орган держави-члена походження повинен негайно втрутитися та вимагати від УППЗ негайно розробити відповідні заходи та невідкладно вжити їх так, щоб члени та бенефіціари були належним чином захищені.

Стаття 15

Регуляторні власні кошти

1. Держава-член походження забезпечує, щоб УППЗ, що ведуть пенсійні схеми, якщо сама УППЗ, а не підприємство-спонсор, бере на себе зобов'язання покрити біометричний ризик або гарантує певні результати інвестування чи певний рівень виплат, постійно володіли додатковими активами понад суму технічних резервів, які слугують буфером. Їх сума повинна враховувати тип ризику та портфель активів щодо всієї сукупності чинних схем. Такі активи повинні бути вільними від усіх передбачуваних зобов'язань і слугувати захисним капіталом для покриття розбіжностей між очікуваними та фактичними витратами і прибутками.
2. Для цілей розрахунку мінімальної суми додаткових активів застосовуються правила, викладені в статтях 16, 17 та 18.
3. Однак параграф 1 не перешкоджає державам-членам вимагати від УППЗ, розташованих на їхній території, володіти регуляторними власними коштами або встановлювати детальніші правила, за умови що вони пруденційно обґрунтовані.

Стаття 16

Наявна маржа платоспроможності

1. Держави-члени вимагають від кожної зазначеної в статті 15(1) УППЗ, що зареєстрована або одержала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, належної наявної маржі платоспроможності щодо всієї її діяльності в будь-який час, що принаймні відповідає вимогам цієї Директиви, щоб забезпечити довгострокову стійкість професійного пенсійного забезпечення.

2. Наявна маржа платоспроможності складається з активів УППЗ, що не обтяжені будь-якими передбачуваними зобов'язаннями, за вирахуванням будь-яких нематеріальних статей, у тому числі:

- (a) оплаченого акціонерного капіталу або, у випадку УППЗ, що має форму взаємного підприємства, фактичного початкового фонду плюс будь-які рахунки учасників взаємного підприємства, що відповідають таким критеріям:
 - (i) установчий договір і статут повинні передбачати, що з цих рахунків можуть здійснюватися платежі учасникам взаємного підприємства лише в тому випадку, якщо це не призводить до зниження наявної маржі платоспроможності до рівня, нижчого за необхідний рівень, або, після припинення підприємства, якщо всі інші борги підприємства погашені;
 - (ii) установчий договір і статут повинні передбачати стосовно будь-яких зазначених у пункті (i) платежів, коли вони здійснюються з причин, відмінних від індивідуального припинення участі у взаємному підприємстві, що компетентні органи повинні бути повідомлені принаймні за один місяць і можуть заборонити платіж протягом такого строку; та
 - (iii) відповідні положення установчого договору і статуту можуть бути змінені лише після того, як компетентні органи заявлять, що не мають заперечень проти таких змін, без обмеження критеріїв, зазначених у пунктах (i) та (ii);
- (b) резервів (передбачених законодавством і добровільних), що не відповідають андеррайтинговим зобов'язанням;
- (c) перенесеного на майбутній період прибутку або збитку після вирахування належних до сплати дивідендів; та
- (d) наскільки це дозволено національним правом, резервів за рахунком прибутків, що відображені в балансі, якщо вони можуть бути використані для покриття будь-яких збитків, що можуть виникати, і якщо вони не були надані для розподілу серед членів та бенефіціарів.

Наявна маржа платоспроможності зменшується на суму власних акцій, що перебувають у безпосередній власності УППЗ.

3. Держави-члени можуть передбачити, що наявна маржа платоспроможності також може включати:

- (a) кумулятивний привілейований акціонерний капітал і субординований позиковий капітал у розмірі не більше 50% меншої з таких сум: наявної маржі платоспроможності та необхідної маржі платоспроможності, при цьому не більше 25% таких коштів можуть складатися з субординованих позик із фіксованим строком погашення або кумулятивного привілейованого акціонерного капіталу з обмеженим строком обігу, за умови існування зобов'язальних угод, згідно з якими в разі банкрутства або ліквідації УППЗ субординований позиковий капітал або привілейований акціонерний капітал має нижчу пріоритетність порівняно з вимогами всіх інших кредиторів і не підлягає погашенню до моменту погашення всіх інших боргів, що підлягають сплаті на відповідний час;
- (b) цінні папери без визначеної дати погашення та інші інструменти, включаючи кумулятивні привілейовані акції, крім зазначених у пункті (a), максимум до 50% наявної маржі платоспроможності або необхідної маржі платоспроможності, залежно від того, котра з них менше, стосовно загальної суми таких цінних паперів, та субординований позиковий капітал, згаданий у пункті (a), за умови що вони відповідають таким умовам:
 - (i) вони не повинні погашатися з ініціативи пред'явника або без попередньої згоди компетентного органу;
 - (ii) договір про емісію повинен давати змогу УППЗ відкласти сплату відсотків за позикою;
 - (iii) усі вимоги позикодавця до УППЗ повинні мати меншу пріоритетність порівняно з вимогами всіх несубординованих кредиторів;
 - (iv) документи, що регламентують випуск цінних паперів, повинні передбачати здатність боргу та

несплачених відсотків абсорбувати збитки, при цьому даючи змогу УППЗ продовжувати свою діяльність; та

(v) повинні враховуватися лише повністю оплачені суми.

Для цілей пункту (а) субординований позиковий капітал також повинен відповідати таким умовам:

(i) повинні враховуватися лише повністю оплачені кошти;

(ii) для позик із фіксованим строком погашення початковий строк погашення повинен становити не менше п'яти років. Не пізніше ніж за один рік до дати погашення УППЗ подає компетентним органам на затвердження план, що показує, як наявна маржа платоспроможності буде підтримуватися на необхідному рівні або приведена до необхідного рівня при настанні строку погашення, за винятком випадків, коли міра, якою позика може бути складовою наявної маржі платоспроможності, поступово знижується протягом принаймні п'яти років до дати погашення. Компетентні органи можуть надавати дозвіл на дострокове погашення таких позик, за умови що УППЗ-емітент подасть заяву та її наявна маржа платоспроможності не стане нижчою за необхідний рівень;

(iii) позики, що їхній строк погашення не є фіксованим, повинні підлягати погашенню лише за умови надання повідомлення за п'ять років, за винятком випадків, коли позики більше не розглядаються як складова наявної маржі платоспроможності або коли попередня згода компетентних органів прямо не вимагається для дострокового погашення. В останньому випадку УППЗ повідомляє компетентні органи принаймні за шість місяців до дати запропонованого погашення, вказуючи наявну маржу платоспроможності та необхідну маржу платоспроможності як до, так і після такого погашення. Компетентні органи надають дозвіл на погашення, тільки якщо наявна маржа платоспроможності УППЗ не стане нижчою за необхідний рівень;

(iv) договір позики не повинен містити будь-якого пункту, що передбачає, що за певних обставин, окрім припинення УППЗ, борг підлягатиме погашенню до настання узгодженого терміну погашення; та

(v) договір позики може бути змінений лише після того, як компетентні органи заявлять, що не мають заперечень проти таких змін.

4. За заявою УППЗ, що супроводжується відповідними доказами, поданою до компетентного органу держави-члена походження, та за згодою цього компетентного органу доступна маржа платоспроможності може також включати:

(a) якщо цільмеризація не практикується або, якщо вона практикується, вона менша за навантаження на витрати на придбання, що включені до премії, різницю між нецільмеризованим або частково цільмеризованим математичним резервом та математичним резервом, цільмеризованим за ставкою, що дорівнює навантаженню на витрати на придбання, що включені до премії;

(b) будь-які приховані чисті резерви, що виникають унаслідок оцінювання активів, якщо тільки такі приховані чисті резерви не мають виняткового характеру;

(c) половину неоплаченого акціонерного капіталу або початкового фонду, якщо оплачена частина становить 25% такого акціонерного капіталу або фонду, до 50% наявної або необхідної маржі платоспроможності, залежно від того, котра з цих сум менша.

Зазначений у пункті (а) показник не повинен перевищувати 3,5% суми різниць між відповідними капітальними сумами діяльності в сфері страхування життя та професійного пенсійного забезпечення і математичними резервами стосовно всіх полісів, що для них можлива цільмеризація. Різниця зменшується на суму будь-яких недоамортизованих витрат на придбання, що зазначені як актив.

1. Необхідна маржа платоспроможності визначається згідно з параграфами 2–6, відповідно до гарантованих зобов'язань.
2. Необхідна маржа платоспроможності повинна дорівнювати сумі таких результатів обчислень:
 - (a) перший результат обчислень:

4-відсоткова частка математичних резервів, що стосуються безпосереднього ведення діяльності та перестраховування, без вирахування перестрахових цесій помножується на коефіцієнт за попередній фінансовий рік, що є відношенням математичних резервів за вирахуванням перестрахових цесій до сукупного розміру математичних резервів, при цьому такий коефіцієнт не повинен бути меншим за 85%;
 - (b) другий результат обчислень:

стосовно полісів, що за ними капітал під ризиком не є від'ємним значенням, 0,3-відсоткова частка такого капіталу, гарантована УППЗ, помножується на коефіцієнт за попередній фінансовий рік, що є відношенням сукупного капіталу під ризиком, що обліковується як зобов'язання УППЗ після здійснення перестрахових цесій та ретроцесій, до сукупного розміру капіталу під ризиком без вирахування перестраховування, при цьому такий коефіцієнт не повинен бути меншим за 50%.

Для тимчасового страхування на випадок смерті на строк не більше трьох років така частка повинна становити 0,1%. Для такого страхування на строк від трьох до п'яти років така частка повинна становити 0,15%.
3. Стосовно додаткового страхування, зазначеного в пункті (a)(iii) статті 2(3) Директиви 2009/138/ЄС, необхідна маржа платоспроможності повинна дорівнювати необхідній маржі платоспроможності для УППЗ, що встановлена в статті 18.
4. Стосовно операцій із погашення капіталу, зазначених у пункті (b)(ii) статті 2(3) Директиви 2009/138/ЄС, необхідна маржа платоспроможності повинна дорівнювати 4-відсотковій частці математичних резервів, розрахованих відповідно до параграфа 2(a).
5. Стосовно операцій, зазначених у пункті (b)(i) статті 2(3) Директиви 2009/138/ЄС, необхідна маржа платоспроможності повинна дорівнювати 1% їхніх активів.
6. Стосовно страхування, пов'язаного з інвестиційними фондами, що на нього поширюється дія пунктів (a)(i) та (ii) статті 2(3) Директиви 2009/138/ЄС, і стосовно операцій, зазначених у пунктах (b)(iii)–(v) статті 2(3) Директиви 2009/138/ЄС, необхідна маржа платоспроможності повинна дорівнювати сумі такого:
 - (a) якщо УППЗ несе інвестиційний ризик, 4-відсоткова частка технічних резервів, розрахована відповідно до параграфа 2(a);
 - (b) якщо УППЗ не несе інвестиційного ризику, але асигнування на покриття витрат на управління зафіксовані на період, що перевищує п'ять років, 1-відсоткова частка технічних резервів, розрахована відповідно до параграфа 2(a);
 - (c) якщо УППЗ не несе інвестиційного ризику, та асигнування на покриття витрат на управління не зафіксовані на період, що перевищує п'ять років, сума, еквівалентна 25% чистих адміністративних витрат за попередній фінансовий рік, що стосуються такого страхування і таких операцій;
 - (d) якщо УППЗ покриває ризик смерті, 0,3-відсоткова частка капіталу під ризиком, розрахована відповідно до параграфа 2(b).

Стаття 18

Необхідна маржа платоспроможності для цілей статті 17(3)

1. Необхідна маржа платоспроможності визначається на основі річної суми премій чи внесків або середнього тягара вимог за останні три фінансові роки.

2. Сума необхідної маржі платоспроможності повинна дорівнювати більшому з двох результатів обчислень, зазначених у параграфах 3 та 4.

3. База премії обчислюється з використанням премій або внесків бруто, розрахованих у наведеному нижче порядку, та одержаних премій або внесків бруто, залежно від того, котра з цих сум більша.

Премії або внески (включаючи платежі, пов'язані з преміями або внесками), що підлягають сплаті в рамках безпосередньої діяльності в попередньому фінансовому році, додаються разом.

До цієї суми додається сума премій, прийнятих за все перестраховування в попередньому фінансовому році.

Далі з такої суми віднімається загальна сума премій або внесків, скасованих у попередньому фінансовому році, а також загальна сума податків і зборів, що стосуються премій або внесків, що додаються разом.

Отримана таким чином сума ділиться на дві частини, з котрих перша становить до 50 000 000 євро, а друга складає залишок; 18% першої частини і 16% другої додаються разом.

Отримана таким чином сума помножується на відношення, що існує щодо суми попередніх трьох фінансових років між сумою залишкових вимог, що їх повинна понести УППЗ після вирахування сум, що підлягають відшкодуванню за перестраховуванням, та сумою вимог бруто. Таке відношення не повинне бути меншим за 50%.

4. База вимог розраховується таким чином:

Суми вимог, сплачених у зв'язку з безпосередньою діяльністю (без будь-якого вирахування вимог, що їх несуть перестраховики та ретроцесіонери) в періоди, зазначені в параграфі 1, додаються разом.

До цієї суми додається сума вимог, сплачених стосовно перестраховування або ретроцесій, прийнятих протягом тих самих періодів, та сума резервів на непогашені вимоги, встановлена в кінці попереднього фінансового року як для безпосередньої діяльності, так і для прийняття перестраховування.

Із цієї суми вираховується сума відшкодувань, здійснених протягом періодів, зазначених у параграфі 1.

Із суми, що залишилася, вираховується сума резервів на непогашені вимоги, встановлена на початку другого фінансового року, що передують останньому фінансовому року, за який наявна фінансова звітність, як для безпосередньої діяльності, так і для прийняття перестраховування.

Одна третина отриманої таким чином суми ділиться на дві частини, з котрих перша становить до 35 000 000 євро, а друга складає залишок; 26% першої частини і 23% другої додаються разом.

Отримана таким чином сума помножується на відношення, що існує щодо суми попередніх трьох фінансових років між сумою залишкових вимог, що їх повинна понести УППЗ після вирахування сум, що підлягають відшкодуванню за перестраховуванням, та сумою вимог бруто. Таке відношення не повинне бути меншим за 50%.

5. Якщо необхідна маржа платоспроможності, розрахована згідно з параграфами 2–4, нижча за необхідну маржу платоспроможності попереднього року, необхідна маржа платоспроможності повинна принаймні дорівнювати необхідній маржі платоспроможності попереднього року, помноженій на відношення суми технічних резервів на непогашені вимоги на кінець попереднього фінансового року та суми технічних резервів на непогашені вимоги на початок попереднього фінансового року. У таких розрахунках технічні резерви розраховуються за вирахуванням перестраховування, але коефіцієнт не може бути вищим за 1.

1. Держави-члени вимагають від УППЗ, що зареєстровані або одержали дозвіл на провадження діяльності на їхній території, інвестувати відповідно до правила «розсудливої особи» та, зокрема, відповідно до таких правил:

- (a) активи повинні інвестуватися в найкращих довгострокових інтересах членів та бенефіціарів у цілому. У разі можливого конфлікту інтересів УППЗ або суб'єкт, що управляє її портфелем, повинен забезпечити, щоб інвестиції здійснювалися виключно в інтересах членів та бенефіціарів;
- (b) дотримуючись правила розсудливої особи, держави-члени дозволяють УППЗ враховувати потенційний довгостроковий вплив інвестиційних рішень на екологічні, соціальні та управлінські фактори;
- (c) інвестування активів повинне відбуватися таким чином, щоб гарантувати безпеку, якість, ліквідність та рентабельність портфеля в цілому;
- (d) активи повинні переважно інвестуватися на регульованих ринках. Інвестиції в активи, що не допущені до торгів на регульованому фінансовому ринку, в будь-якому випадку повинні здійснюватися в розумних межах;
- (e) інвестиції в деривативні інструменти повинні бути можливими, якщо такі інструменти сприяють зменшенню інвестиційних ризиків або ефективному управлінню портфелем. Вони повинні оцінюватися зважено, з урахуванням базового активу, в рамках оцінювання активів УППЗ. УППЗ також повинні уникати надмірного ризику для одного контрагента і для інших деривативних операцій;
- (f) активи повинні бути належним чином диверсифіковані так, щоб уникати надмірної залежності від будь-якого конкретного активу, емітента або групи підприємств та накопичення ризиків у портфелі в цілому.

Інвестиції в активи, випущені тим самим емітентом або емітентами, що належать до однієї групи, не повинні наражати УППЗ на надмірну концентрацію ризику;

- (g) інвестиції в підприємство-спонсора не повинні становити більше 5% портфеля в цілому, а коли підприємство-спонсор належить до певної групи, інвестиції в підприємства, що належать до тієї ж групи, що і підприємство-спонсор, не повинні перевищувати 10% портфеля.

Якщо УППЗ спонсорується низкою підприємств, інвестиції в ці підприємства-спонсори повинні здійснюватися зважено, враховуючи необхідність належної диверсифікації.

Держави-члени можуть вирішити не застосовувати зазначені в пунктах (f) та (g) вимоги до інвестицій в державні облигації.

2. Беручи до уваги розмір, характер, масштаби та складність діяльності контрольованих УППЗ, держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи контролювали відповідність процесів кредитного оцінювання УППЗ, оцінювали використання посилань на кредитні рейтинги, що їх видають агентства кредитної інформації, як означено в пункті (b) статті 3(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1060/2009 ⁽¹⁵⁾, у своїй інвестиційній політиці та, у відповідних випадках, заохочували зниження впливу таких посилань для зменшення єдиної та механічної залежності від таких кредитних рейтингів.

3. Держава-член походження забороняє УППЗ брати позики або виступати гарантом від імені третіх осіб. Однак держави-члени можуть дозволити УППЗ здійснювати певні запозичення лише для цілей ліквідності і тимчасово.

4. Держави-члени не вимагають від УППЗ, що зареєстровані або одержали дозвіл на провадження діяльності на їхній території, інвестувати в певні категорії активів.

5. Без обмеження статті 30, держави-члени не вимагають, щоб інвестиційні рішення УППЗ, що зареєстрована або одержала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, або її інвестиційний менеджер підлягали будь-якому попередньому схваленню або вимогам щодо надання систематичних повідомлень.

6. Відповідно до положень параграфів 1–5 держави-члени можуть установлювати для УППЗ, що зареєстровані або одержали дозвіл на провадження діяльності на їхній території, детальніші правила, включаючи кількісні правила, за умови що вони пруденційно обґрунтовані, з урахуванням усієї сукупності пенсійних схем, що їх ведуть такі УППЗ.

Однак держави-члени не перешкоджають УППЗ:

- (a) інвестувати до 70% активів, що покривають технічні резерви, або всього портфеля щодо схем, в яких члени несуть інвестиційні ризики в акціях, оборотних цінних паперах, що розглядаються як акції, та корпоративних облігаціях, допущених до торгів на регульованих ринках або через БТМ чи ОТМ, та ухвалювати рішення про відносну вагу таких цінних паперів у їхньому інвестиційному портфелі. Однак, за умови що це пруденційно обґрунтовано, держави-члени можуть застосовувати нижчу межу, не нижче 35%, до УППЗ, що ведуть пенсійні схеми з довгостроковою гарантією процентної ставки, несуть інвестиційний ризик і самі надають гарантію;
- (b) інвестувати до 30% активів, що покривають технічні резерви, в активи, виражені у валютах, відмінних від валют, що в них виражені зобов'язання;
- (c) інвестувати в інструменти, що мають довгостроковий інвестиційний горизонт і не торгуються на регульованих ринках, БТМ чи ОТМ;
- (d) інвестувати у випущені або гарантовані ЄІБ інструменти, надані в рамках Європейського фонду стратегічних інвестицій, Європейських довгострокових інвестиційних фондів, Європейських фондів соціального підприємництва та Європейських фондів венчурного капіталу.

7. Параграф 6 не виключає права держав-членів вимагати застосування до УППЗ, що зареєстровані або одержали дозвіл на провадження діяльності на їхній території, суворіших правил інвестування також в індивідуальному порядку, за умови що вони пруденційно обґрунтовані, зокрема з огляду на прийнятті УППЗ зобов'язання.

8. Компетентний орган держави-члена ведення діяльності УППЗ, що веде транскордонну діяльність відповідно до статті 11, не встановлює інвестиційних правил на додаток до правил, наведених у параграфах 1–6 щодо частини активів, що покривають технічні резерви на транскордонну діяльність.

РОЗДІЛ III

УМОВИ ПРОВАДЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ

ГЛАВА I

Система управління

Секція 1

Загальні положення

Стаття 20

Відповідальність органу управління або нагляду

1. Держави-члени забезпечують, щоб орган управління або нагляду УППЗ ніс остаточну відповідальність згідно з національним правом за дотримання відповідною УППЗ законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень, ухвалених згідно з цією Директивою.
2. Ця Директива не обмежує роль соціальних партнерів в управлінні УППЗ.

Стаття 21

Загальні вимоги до управління

1. Держави-члени вимагають від усіх УППЗ створити ефективну систему управління, що забезпечує надійне та розумне управління їхньою діяльністю. Така система повинна включати належну та прозору організаційну структуру з чітким та відповідним розподілом обов'язків та ефективною системою забезпечення передачі інформації. Система управління повинна враховувати екологічні, соціальні та управлінські чинники, пов'язані з інвестиційними активами, при ухваленні інвестиційних рішень і підлягати періодичним внутрішнім перевіркам.
2. Система управління, згадана в параграфі 1, повинна бути пропорційною розміру, характеру, масштабу та складності діяльності УППЗ.
3. Держави-члени забезпечують, щоб УППЗ запроваджували та застосовували письмові політики щодо управління ризиками, внутрішнього аудиту та, у відповідних випадках, актуарної та переданої на аутсорсинг діяльності. Такі письмові політики підлягають попередньому затвердженню органом управління або нагляду УППЗ і повинні переглядатися щонайменше кожні три роки з урахуванням будь-яких суттєвих змін у відповідній системі чи галузі.
4. Держави-члени забезпечують, щоб УППЗ мали ефективну систему внутрішнього контролю. Така система повинна включати адміністративні та бухгалтерські процедури, механізми внутрішнього контролю та відповідні процедури звітування на всіх рівнях УППЗ.
5. Держави-члени забезпечують, щоб УППЗ вживали розумних заходів для забезпечення безперервності та регулярності у виконанні своєї діяльності, включаючи розроблення планів дій на випадок надзвичайних ситуацій. Із цією метою УППЗ повинні використовувати відповідні та пропорційні системи, ресурси та процедури.
6. Держави-члени вимагають, щоб УППЗ мали принаймні двох осіб, що фактично керують УППЗ. Держави-члени можуть дозволити, щоб фактичне управління УППЗ здійснювала тільки одна особа, за результатами обґрунтованого оцінювання, проведеного компетентними органами. Таке оцінювання повинне враховувати роль соціальних партнерів у загальному управлінні УППЗ, а також розмір, характер, масштаби та складність діяльності УППЗ.

Стаття 22

Вимоги щодо кваліфікованого та належного управління

1. Держави-члени вимагають від УППЗ забезпечувати, щоб особи, що фактично керують УППЗ, особи, що виконують ключові функції, та, у відповідних випадках, особи або організації, яким ключова функція була передана на аутсорсинг відповідно до статті 31, дотримувалися таких вимог при виконанні своїх завдань:
 - (a) вимога мати належну кваліфікацію:
 - (i) для осіб, що фактично керують УППЗ, це означає, що їхня кваліфікація, знання та досвід у сукупності достатні для того, щоб вони могли забезпечувати надійне та розумне управління УППЗ;
 - (ii) для осіб, що виконують актуарну функцію або функцію внутрішнього аудиту, це означає, що їхня професійна кваліфікація, знання та досвід достатні для належного виконання їхніх ключових функцій;
 - (iii) для осіб, що виконують інші ключові функції, це означає, що їхня кваліфікація, знання та досвід достатні для належного виконання їхніх ключових функцій; та
 - (b) вимога щодо порядності: вони мають добру репутацію і добросесність.
2. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи могли оцінювати, чи відповідають особи, що фактично керують УППЗ або виконують ключові функції, вимогам, передбаченим у параграфі 1.
3. Якщо держава-член походження вимагає підтвердження доброї репутації, підтвердження відсутності попереднього банкрутства чи обох таких підтверджень від осіб, зазначених у параграфі 1, така держава-член повинна прийняти як достатній доказ щодо громадян інших держав-членів витяг із судового

реєстру іншої держави-члена або, за відсутності судового реєстру в іншій державі-члені, еквівалентний документ, що засвідчує виконання цих вимог, виданий компетентним судовим або адміністративним органом у державі-члені, громадянином якої є відповідна особа, або в державі-члені походження.

4. Якщо будь-який компетентний судовий чи адміністративний орган ні в державі-члені, громадянином якої є відповідна особа, ні в державі-члені походження не видасть еквівалентний документ, зазначений у параграфі 3, такій особі дозволяється зробити замість нього заяву під присягою.

Однак у державах-членах походження, де не передбачено можливості подання заяв під присягою, громадянам інших відповідних держав-членів дозволяється подати офіційну заяву, зроблену в компетентному судовому або адміністративному органі в державі-члені походження або державі-члені, громадянином якої вони є, або в присутності нотаріуса в одній із таких держав-членів. Такий орган або нотаріус видає свідоцтво, що засвідчує справжність заяви під присягою або офіційної заяви.

5. Підтвердження відсутності попереднього банкрутства, згадане в параграфі 3, може також надаватися в формі заяви, зробленої громадянином іншої відповідної держави-члена в компетентному судовому, професійному органі або органі з питань торгівлі в такій іншій державі-члені.

6. Документи, зазначені в параграфах 3, 4 та 5, повинні бути надані протягом трьох місяців із дати їх видачі.

7. Держави-члени призначають органи, компетентні видавати документи, зазначені в параграфах 3, 4 та 5, та негайно інформують про це інші держави-члени та Комісію.

Держави-члени також інформують інші держави-члени та Комісію про органи, яким повинні бути подані зазначені в параграфах 3, 4 та 5 документи на підтвердження заяви про ведення зазначеної в статті 11 діяльності на території такої держави-члена.

Стаття 23

Політика винагороди

1. Держави-члени вимагають від УППЗ запровадити і застосовувати обґрунтовану політику винагороди для всіх осіб, що фактично керують УППЗ, виконують ключові функції, та для інших категорій персоналу, чия професійна діяльність суттєво впливає на профіль ризиків УППЗ, пропорційно їхньому розміру та внутрішній структурі, а також розміру, характеру, масштабам та складності їхньої діяльності.

2. Якщо інше не передбачене Регламентом (ЄС) 2016/679, УППЗ повинні регулярно розкривати публічно важливу інформацію стосовно своєї політики винагороди.

3. При запровадженні та застосуванні політики винагороди, зазначеної в параграфі 1, УППЗ повинні дотримуватися таких принципів:

- (a) політика винагороди повинна розроблятися, впроваджуватися і вестися відповідно до діяльності, профілю ризику, цілей та довгострокових інтересів, фінансової стабільності та результатів діяльності УППЗ в цілому, а також повинна підтримувати надійне, розумне та ефективне управління УППЗ;
- (b) політика винагороди повинна відповідати довгостроковим інтересам членів та бенефіціарів пенсійних схем, що їх веде УППЗ;
- (c) політика винагороди повинна включати заходи, спрямовані на уникнення конфліктів інтересів;
- (d) політика винагороди повинна узгоджуватися з надійним та ефективним управлінням ризиками та не повинна заохочувати до прийняття ризиків, що не відповідає профілям ризиків та правилам УППЗ;
- (e) політика винагороди повинна застосовуватися до УППЗ та до постачальників послуг, зазначених у статті 31(1), за винятком випадків, коли такі постачальники послуг підпадають під дію директив, зазначених у пункті (b) статті 2(2);
- (f) УППЗ повинна встановлювати загальні принципи політики винагороди, переглядати й оновлювати її принаймні щотри роки та несе відповідальність за її реалізацію;

(g) оплата праці та нагляд за нею повинні регулюватися зрозумілими, прозорими та ефективними правилами.

Секція 2

Ключові функції

Стаття 24

Загальні положення

1. Держави-члени вимагають, щоб в УППЗ існували такі ключові функції: функція управління ризиками, функція внутрішнього аудиту та, у відповідних випадках, актуарна функція. УППЗ повинні надавати змогу особам, які виконують ключові функції, ефективно виконувати свої обов'язки на засадах об'єктивності, справедливості та незалежності.
2. УППЗ можуть дозволяти одній особі чи структурному підрозділу виконувати більше однієї ключової функції, за винятком функції внутрішнього аудиту, зазначеної в статті 26, яка повинна бути незалежною від інших ключових функцій.
3. Така одна особа чи структурний підрозділ, що виконує ключову функцію, не повинен одночасно виконувати аналогічну ключову функцію в підприємстві-спонсорі. Держави-члени можуть, беручи до уваги розмір, характер, масштаби та складність діяльності УППЗ, дозволяти УППЗ виконувати ключові функції через ту саму особу чи структурний підрозділ, що і в підприємстві-спонсорі, за умови що УППЗ пояснює, як вона запобігає будь-яким конфліктам інтересів із підприємством-спонсором або врегульовує їх.
4. Особи, які виконують ключові функції, повинні повідомляти про будь-які істотні зауваження та рекомендації в сфері своєї відповідальності адміністративному органу, органу управління або нагляду УППЗ, що повинен визначати, які дії необхідно вчинити.
5. Без обмеження права не свідчити проти себе, особа, яка виконує ключову функцію, повинна інформувати компетентний орган УППЗ, якщо адміністративний орган, орган управління чи нагляду УППЗ не вживає належних та своєчасних виправних заходів у таких випадках:
 - (a) якщо особа чи структурний підрозділ, що виконує ключову функцію, виявив значний ризик того, що УППЗ не буде дотримуватися істотної законодавчої вимоги і повідомив про це адміністративний орган, орган управління або нагляду УППЗ, і якщо це може мати значний вплив на інтереси членів та бенефіціарів; або
 - (b) якщо особа чи структурний підрозділ, що виконує ключову функцію, помітив істотне порушення законів, підзаконних нормативно-правових актів або адміністративних положень, застосованих до УППЗ та її діяльності, в контексті ключової функції такої особи чи структурного підрозділу і повідомив про це адміністративний орган, орган управління або нагляду УППЗ.
6. Держави-члени забезпечують правовий захист осіб, що інформують компетентний орган відповідно до параграфа 5.

Стаття 25

Управління ризиками

1. Держави-члени вимагають, щоб УППЗ мали ефективну функцію управління ризиками пропорційно їхньому розміру та внутрішній структурі, а також розміру, характеру, масштабам та складності їхньої діяльності. Така функція повинна бути структурована таким чином, щоб сприяти функціонуванню системи управління ризиками, для якої УППЗ повинні ухвалювати стратегії, процеси та процедури звітування, необхідні для регулярного виявлення, оцінювання, моніторингу ризиків та їхніх взаємозв'язків, що їх зазнають або можуть зазнавати УППЗ та ведені ними пенсійні схеми, управління

такими ризиками та їхніми взаємозв'язками і повідомляння про них адміністративному органу, органу управління чи нагляду УППЗ як на індивідуальному, так і на загальному рівні.

Така система управління ризиками повинна бути ефективною та добре інтегрованою в організаційну структуру та в процеси вироблення й ухвалення рішень УППЗ.

2. Система управління ризиками повинна охоплювати, пропорційно розміру та внутрішній структурі УППЗ, а також розміру, характеру, масштабам і складності їхньої діяльності, ризики, що можуть виникати в УППЗ або в підприємствах, що їм були передані на аутсорсинг завдання або діяльність УППЗ, принаймні у зазначених нижче сферах, у відповідних випадках:

- (a) андеррайтинг та формування резервів;
- (b) управління активами та зобов'язаннями;
- (c) інвестиції, зокрема деривативи, сек'юритизації та подібні зобов'язання;
- (d) управління ризиками ліквідності та концентрації;
- (e) управління операційним ризиком;
- (f) страхування та інші методи пом'якшення ризиків;
- (g) екологічні, соціальні та управлінські ризики, пов'язані з інвестиційним портфелем, та управління ними.

3. Якщо відповідно до умов пенсійної схеми члени та бенефіціари несуть ризики, система управління ризиками також повинна враховувати такі ризики з точки зору членів та бенефіціарів.

Стаття 26

Функція внутрішнього аудиту

Держави-члени вимагають, щоб УППЗ мали ефективну функцію внутрішнього аудиту пропорційно їхньому розміру та внутрішній структурі, а також розміру, характеру, масштабам і складності їхньої діяльності. Функція внутрішнього аудиту повинна включати оцінювання відповідності та ефективності системи внутрішнього контролю та інших елементів системи управління, в тому числі, у відповідних випадках, переданої на аутсорсинг діяльності.

Стаття 27

Актуарна функція

1. Якщо УППЗ самостійно забезпечує захист від біометричних ризиків або гарантує певні результати інвестування чи певний рівень виплат, держави-члени вимагають, щоб УППЗ забезпечили наявність ефективної актуарної функції, що виконуватиме такі завдання:

- (a) координація та контроль розраховування технічних резервів;
- (b) оцінювання прийнятності методологій та відповідних моделей, що використовуються при розраховуванні технічних резервів, і припущень, зроблених для цієї мети;
- (c) оцінювання достатності та якості даних, що використовуються при розраховуванні технічних резервів;
- (d) порівняння припущень, що лежать в основі розрахунку технічних резервів, із досвідом;
- (e) інформування адміністративного органу, органу управління чи нагляду УППЗ про достовірність і відповідність розрахунку технічних резервів;
- (f) висловлювання думки про загальну політику андеррайтингу, якщо УППЗ має таку політику;
- (g) висловлювання думки про відповідність механізмів страхування, якщо УППЗ має такі механізми; та
- (h) сприяння ефективному впровадженню системи управління ризиками.

2. Держави-члени вимагають, щоб УППЗ призначили в межах або за межами структури УППЗ принаймні одну незалежну особу, відповідальну за актуарну функцію.

Секція 3

Документи стосовно управління

Стаття 28

Оцінювання власних ризиків

1. Держави-члени вимагають, щоб УППЗ здійснювали та документували оцінювання власних ризиків пропорційно їхньому розміру та внутрішній структурі, а також розміру, характеру, масштабам і складності їхньої діяльності.

Таке оцінювання ризиків повинне проводитися принаймні щотри роки або невідкладно після будь-якої суттєвої зміни профілю ризику УППЗ або пенсійних схем, що їх веде УППЗ. У разі суттєвої зміни профілю ризику окремої пенсійної схеми, оцінювання ризиків може обмежуватися такою пенсійною схемою.

2. Держави-члени забезпечують, щоб зазначене в параграфі 1 оцінювання ризиків, з урахуванням розміру та внутрішньої структури УППЗ, а також розміру, характеру, масштабів і складності діяльності УППЗ, включало таке:

- (a) опис того, як оцінювання власних ризиків інтегроване в процес управління та в процеси вироблення й ухвалення рішень УППЗ;
- (b) оцінювання ефективності системи управління ризиків;
- (c) опис того, як УППЗ запобігає конфліктам інтересів із підприємством-спонсором, коли УППЗ передає ключові функції на аутсорсинг підприємству-спонсору відповідно до статті 24(3);
- (d) оцінювання загальних потреб УППЗ у фінансуванні, включаючи опис плану відновлення платоспроможності, у відповідних випадках;
- (e) оцінювання ризиків членів та бенефіціарів, що пов'язані зі сплатою їхніх пенсійних виплат, та ефективності будь-яких виправних заходів з урахуванням, у відповідних випадках:
 - (i) механізмів індексації;
 - (ii) механізмів зменшення виплат, включаючи ступінь можливого зменшення нарахованих пенсійних виплат, за яких умов та ким;
- (f) якісне оцінювання механізмів захисту пенсійних виплат, включаючи, залежно від ситуації, гарантії, зобов'язання чи будь-який інший вид фінансової підтримки з боку підприємства-спонсора, страхування або перестраховування підприємством, що на нього поширюється дія Директиви 2009/138/ЄС, або покриття схемою пенсійного захисту на користь УППЗ або членів та бенефіціарів;
- (g) якісне оцінювання операційних ризиків;
- (h) якщо екологічні, соціальні та управлінські фактори враховуються в інвестиційних рішеннях, оцінювання нових ризиків або ризиків, що тільки з'являються, включаючи ризики, пов'язані зі зміною клімату, використанням ресурсів і довкілля, соціальні ризики та ризики, пов'язані з амортизацією активів унаслідок регуляторних змін.

3. Для цілей параграфу 2 УППЗ повинні застосовувати методи виявлення та оцінювання ризиків, що їх вони знають або можуть зазнавати в короткостроковій та довгостроковій перспективі та що можуть впливати на здатність УППЗ виконувати свої зобов'язання. Такі методи повинні бути пропорційними розміру, характеру, масштабу та складності ризиків, що властиві їй діяльності. Методи повинні бути описані в оцінці власних ризиків.

4. Оцінка власних ризиків повинна враховуватися в стратегічних рішеннях УППЗ.

Стаття 29

Річна бухгалтерська звітність та річні звіти

Держави-члени вимагають, щоб кожна УППЗ, що зареєстрована або одержала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, складала та оприлюднювала річну бухгалтерську звітність та річні звіти з урахуванням кожної пенсійної схеми, що її веде УППЗ, та, у відповідних випадках, річну бухгалтерську звітність та річні звіти стосовно кожної пенсійної схеми. Річна бухгалтерська звітність і річні звіти повинні містити достовірні та об'єктивні відомості про активи, зобов'язання та фінансове становище УППЗ і включати інформацію про значні інвестиції. Річна бухгалтерська звітність та інформація в звітах повинні бути послідовними, вичерпними, об'єктивно представленими та належним чином затвердженими уповноваженими особами відповідно до національного права.

Стаття 30

Декларація про принципи інвестиційної політики

Держави-члени забезпечують, щоб кожна УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, підготувала та принаймні щотри роки переглядала письмову декларацію про принципи інвестиційної політики. Така декларація підлягає невідкладному перегляду після будь-якої суттєвої зміни в інвестиційній політиці. Держави-члени повинні передбачити, щоб така декларація містила принаймні такі питання, як методи вимірювання інвестиційного ризику, впровадження процесів управління ризиками та стратегічний розподіл активів з урахуванням характеру і тривалості пенсійних зобов'язань і того, як в інвестиційній політиці враховано екологічні, соціальні та управлінські фактори. Декларація підлягає оприлюдненню.

ГЛАВА 2

Аутсорсинг та управління інвестиціями

Стаття 31

Аутсорсинг

1. Держави-члени можуть дозволити або вимагати від УППЗ, що зареєстровані або одержали дозвіл на провадження діяльності на їхній території, доручати будь-яку діяльність, у тому числі ключові функції та управління такими УППЗ, повністю або частково, надавачам послуг, що діють від імені таких УППЗ.
2. Держави-члени забезпечують, щоб УППЗ продовжували нести повну відповідальність за виконання своїх зобов'язань відповідно до цієї Директиви, коли вони передають на аутсорсинг ключові функції або будь-яку іншу діяльність.
3. Аутсорсинг ключових функцій або будь-яка інша діяльність не повинна здійснюватися таким чином, щоб це призводило до будь-чого з такого:
 - (a) погіршення якості системи управління відповідної УППЗ;
 - (b) неналежне підвищення операційного ризику;
 - (c) погіршення здатності компетентних органів контролювати дотримання УППЗ своїх зобов'язань;
 - (d) негативний вплив на безперервне і задовільне обслуговування членів та бенефіціарів.
4. УППЗ повинні забезпечувати належне функціонування переданої на аутсорсинг діяльності через процес відбору надавача послуг та постійний моніторинг діяльності такого надавача послуг.
5. Держави-члени забезпечують, щоб УППЗ, що передають на аутсорсинг ключові функції, управління такими УППЗ або інші види діяльності, регульовані цією Директивою, укладали письмову угоду з

надавачем послуг. Така угода повинна мати юридичну силу та чітко визначати права та обов'язки УППЗ та надавача послуг.

6. Держави-члени забезпечують, щоб УППЗ своєчасно повідомляли компетентні органи про будь-який аутсорсинг діяльності, регульованої цією Директивою. Якщо аутсорсинг стосується ключових функцій або управління УППЗ, про це повідомляються компетентні органи до того, як угода щодо такого аутсорсингу набуде чинності. Держави-члени також повинні забезпечити, щоб УППЗ повідомляли компетентні органи про будь-які подальші важливі зміни стосовно будь-якої переданої на аутсорсинг діяльності.

7. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи мали повноваження в будь-який час вимагати інформацію від УППЗ та від надавачів послуг щодо переданих на аутсорсинг ключових функцій або будь-якої іншої діяльності.

Стаття 32

Управління інвестиціями

Держави-члени не забороняють УППЗ призначати для управління інвестиційним портфелем інвестиційних менеджерів, що мають осідок в іншій державі-члені та належним чином одержали дозвіл на провадження цієї діяльності, відповідно до директив 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС, 2011/61/ЄС, 2013/36/ЄС та 2014/65/ЄС, а також зазначених у статті 2(1) цієї Директиви осіб, що мають відповідний дозвіл.

ГЛАВА 3

Депозитарій

Стаття 33

Призначення депозитарію

1. У разі професійної пенсійної схеми, що в ній члени та бенефіціари повністю несуть інвестиційний ризик, держава-член походження може вимагати від УППЗ призначити одного або більше депозитаріїв для зберігання активів та виконання наглядових обов'язків відповідно до статей 34 та 35. Держави-члени ведення діяльності може вимагати від таких УППЗ призначити одного або більше депозитаріїв для зберігання активів та виконання наглядових обов'язків відповідно до статей 34 та 35 при веденні транскордонної діяльності відповідно до статті 11, за умови що призначення депозитарія вимагається її національним правом.

2. Стосовно професійних пенсійних схем, що в них члени та бенефіціари не несуть повністю інвестиційний ризик, держава-член походження може вимагати від УППЗ призначити одного або більше депозитаріїв для зберігання активів чи для зберігання активів та виконання наглядових обов'язків відповідно до статей 34 та 35.

3. Держави-члени не забороняють УППЗ призначати депозитаріїв, що мають осідок в іншій державі-члені та належним чином одержали дозвіл на провадження діяльності згідно з Директивою 2013/36/ЄС або Директивою 2014/65/ЄС чи визнані як депозитарій для цілей Директиви 2009/65/ЄС або Директиви 2011/61/ЄС.

4. Держави-члени вживають необхідних заходів, щоб надати змогу компетентним органам відповідно до їхнього національного права забороняти відповідно до статті 48 на вимогу компетентного органу держави-члена походження УППЗ вільне розпорядження активами, що перебувають у володінні депозитарію або зберігача, розташованого на їхній території.

5. Депозитарій призначається на підставі письмового договору. Договір повинен передбачати передачу інформації, необхідної депозитарію для виконання своїх обов'язків, викладених у цій Директиві та в інших відповідних законах, підзаконних нормативно-правових актах або адміністративних положеннях.

6. Виконуючи завдання, викладені в статтях 34 та 35, УППЗ і депозитарій діють чесно, справедливо, професійно, незалежно та в інтересах членів та бенефіціарів схеми.

7. Депозитарій не повинен вести діяльність щодо УППЗ, що може спричиняти конфлікти інтересів між УППЗ, членами та бенефіціарами схеми та ним самим, якщо тільки депозитарій функціонально та ієрархічно не відокремив виконання своїх депозитарних завдань від інших завдань що можуть призводити до конфліктів інтересів, а потенційні конфлікти інтересів належним чином виявляються, управляються, контролюються та розкриваються членам і бенефіціарам схеми та адміністративному органу, органу управління або нагляду УППЗ.

8. Якщо депозитарій не призначений, УППЗ повинні вживати заходів для запобігання будь-якому конфлікту інтересів та його врегулювання у процесі своєї діяльності, що виконувалася б депозитарієм та розпорядником активів.

Стаття 34

Зберігання активів і відповідальність депозитарію

1. Якщо активи УППЗ стосовно пенсійної схеми, що складаються з фінансових інструментів, які можуть перебувати на зберіганні, передані на зберігання депозитарію, депозитарій зберігає всі фінансові інструменти, що можуть бути зареєстровані на рахунку фінансових інструментів, відкритому в книгах депозитарію, а також усі фінансові інструменти, що фізично можуть бути передані депозитарію.

Для таких цілей депозитарій забезпечує, щоб фінансові інструменти, що можуть бути зареєстровані на рахунку фінансових інструментів, відкритому в книгах депозитарію, були зареєстровані згідно з правилами, встановленими в Директиві 2014/65/ЄС, в книгах депозитарію в рамках відокремлених рахунків, що відкриті на ім'я УППЗ, щоб їх можна було в будь-який час однозначно ідентифікувати як належні УППЗ або членам та бенефіціарам пенсійної схеми.

2. Якщо активи УППЗ, що відносяться до пенсійної схеми, складаються з активів, відмінних від зазначених у параграфі 1, депозитарій повинен перевірити, що УППЗ є власником активів, та вести облік цих активів. Перевірка повинна проводитися на основі наданих УППЗ інформації або документів та, за наявності, на основі зовнішніх доказів. Депозитарій повинен підтримувати свою документацію в актуальному стані.

3. Держави-члени забезпечують відповідальність депозитарію перед УППЗ і членами та бенефіціарами за будь-які збитки, понесені ними унаслідок невиправданого невиконання ним своїх обов'язків або неналежного їх виконання.

4. Держави-члени забезпечують, щоб на відповідальність депозитарію згідно з параграфом 3 не впливало те, що він передав третій особі всі або деякі активи, що перебувають у нього на зберіганні.

5. Якщо для зберігання активів депозитарій не призначений, УППЗ принаймні повинні:

- (a) забезпечити застосування до фінансових інструментів стандартів належної обережності та охорони;
- (b) вести облік, що дає змогу УППЗ в будь-який час і невідкладно ідентифікувати всі активи;
- (c) вживати необхідних заходів для уникнення конфліктів інтересів щодо зберігання активів;
- (d) інформувати компетентні органи на вимогу про спосіб зберігання активів.

Стаття 35

Наглядові обов'язки

1. На додаток до зазначених у статті 34(1) та (2) завдань депозитарій, призначений для виконання наглядових обов'язків, повинен:

- (a) виконувати розпорядження УППЗ, якщо вони не суперечать національному праву або правилам УППЗ;

- (b) забезпечити, щоб у транзакціях з активами УППЗ, що стосуються пенсійної схеми, будь-яка плата надходила до УППЗ протягом звичайних строків; та
 - (c) забезпечити, щоб отриманий від активів дохід використовувався відповідно до правил УППЗ.
2. Незважаючи на параграф 1, держава-член походження УППЗ може встановлювати інші наглядові обов'язки, що їх повинен виконувати депозитарій.
3. Якщо для виконання наглядових обов'язків депозитарій не призначений, УППЗ повинна застосовувати процедури, що забезпечують належне виконання в рамках УППЗ завдань, що підлягали б нагляду з боку депозитаріїв.

РОЗДІЛ IV

ІНФОРМАЦІЯ, ЩО НАДАЄТЬСЯ ПОТЕНЦІЙНИМ ЧЛЕНАМ, ЧЛЕНАМ ТА БЕНЕФІЦІАРАМ

ГЛАВА 1

Загальні положення

Стаття 36

Принципи

1. Беручи до уваги характер пенсійної схеми, держави-члени забезпечують, щоб кожна УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, надавала:
- (a) потенційним членам: принаймні інформацію, зазначену в статті 41;
 - (b) членам: принаймні інформацію, зазначену в статтях 37–40, 42 та 44; та
 - (c) бенефіціарам: принаймні інформацію, зазначену в статтях 37, 43 та 44.
2. Зазначена в параграфі 1 інформація повинна:
- (a) регулярно оновлюватися;
 - (b) бути написана простою, стислою та зрозумілою мовою, без уживання жаргону і технічних термінів, якщо їх можна замінити загальнозживаними словами;
 - (c) не вводити в оману та бути лексично і змістовно послідовною;
 - (d) бути представлена у формі, що легко сприймається при читанні;
 - (e) бути доступною офіційною мовою держави-члена, чиє законодавство про соціальне забезпечення і трудове законодавство в сфері професійних пенсійних схем застосовне до відповідної пенсійної схеми; та
 - (f) надаватися потенційним членам, членам та бенефіціарам безкоштовно в електронній формі, у тому числі на довговічному носії або за допомогою веб-сайту, чи в паперовій формі.
3. Держави-члени можуть ухвалювати або підтримувати в силі інші положення щодо інформації, що надається потенційним членам, членам та бенефіціарам.

Стаття 37

Загальна інформація про пенсійну схему

1. Держави-члени забезпечують щодо кожної УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, щоб члени та бенефіціари були достатньо поінформовані про відповідну пенсійну схему, що її веде УППЗ, зокрема стосовно:
- (a) назви УППЗ, держави-члена, де УППЗ зареєстрована або одержала дозвіл на провадження діяльності, та назви її компетентного органу;

- (b) прав та обов'язків осіб, що беруть участь у пенсійній схемі;
 - (c) інформації про інвестиційний профіль;
 - (d) характеру фінансових ризиків, що їх несуть члени та бенефіціари;
 - (e) умов щодо повних або часткових гарантій за пенсійною схемою чи щодо певного рівня виплат або, якщо гарантія за пенсійною схемою не надається, стосовно заяви про це;
 - (f) механізмів захисту набутих прав або механізмів зменшення виплат, якщо такі є;
 - (g) інформації про минулі результати інвестицій, пов'язаних із пенсійною схемою, принаймні за п'ять років або за всі роки функціонування схеми, коли цей строк менше п'яти років, якщо члени несуть інвестиційний ризик або можуть ухвалювати інвестиційні рішення;
 - (h) структури витрат, що їх несуть члени і бенефіціари, за схемами, що не передбачають певного рівня виплат;
 - (i) можливостей, наявних у членів та бенефіціарів при отриманні пенсійних виплат;
 - (j) додаткової інформації про умови передачі, якщо член має право передати пенсійні права.
2. Стосовно схем, що в них члени несуть інвестиційний ризик та що передбачають більше одного варіанта з різними інвестиційними профілями, члени повинні бути поінформовані про умови пропонуваніх варіантів інвестування, а також, у відповідних випадках, про типовий варіант інвестування та правило пенсійної схеми щодо віднесення конкретного члена до певного варіанта інвестування.
3. Члени та бенефіціари або їхні представники повинні отримувати протягом розумного часу будь-яку відповідну інформацію стосовно змін до правил пенсійної схеми. Крім того, УППЗ повинні надавати їм пояснення щодо впливу істотних змін до технічних положень на членів та бенефіціарів.
4. УППЗ повинні надавати зазначену в цій статті загальну інформацію про пенсійну схему.

ГЛАВА 2

Довідка про пенсійні виплати і додаткова інформація

Стаття 38

Загальні положення

1. Держави-члени вимагають від УППЗ скласти стислий документ, що містить ключову інформацію для кожного члена, беручи до уваги специфіку національних пенсійних систем та відповідного національного законодавства про соціальне забезпечення, трудового та податкового законодавства (надалі — Довідка про пенсійні виплати). Назва документа повинна містити слова «Довідка про пенсійні виплати».
2. Точна дата, якої стосується інформація в Довідці про пенсійні виплати, повинна бути вказана на видному місці.
3. Держави-члени вимагають, щоб інформація, що міститься в Довідці про пенсійні виплати, була достовірною, актуальною та надавалася принаймні щорічно кожному члену безкоштовно в електронній формі, у тому числі на довговічному носії або за допомогою веб-сайту, чи в паперовій формі. Паперовий примірник надається членам на запит на додаток до будь-якої інформації в електронній формі.
4. Будь-яка істотна зміна інформації порівняно з попереднім роком, що міститься в Довідці про пенсійні виплати, повинна бути чітко зазначена.
5. Держави-члени встановлюють правила для визначення припущень щодо прогнозів, зазначених у пункті (d) статті 39(1). Такі правила застосовують УППЗ для визначення, у відповідних випадках, річної норми номінального інвестиційного доходу, річного рівня інфляції та тенденції змін майбутньої заробітної плати.

Стаття 39

Довідка про пенсійні виплати

1. Довідка про пенсійні виплати повинна містити принаймні таку ключову інформацію для членів:
 - (a) особисті дані члена, включаючи чітке зазначення віку виходу на пенсію, передбаченого законодавством, віку виходу на пенсію, встановленого в пенсійній схемі або оціненого УППЗ, або віку виходу на пенсію, встановленого членом, у відповідних випадках;
 - (b) назва УППЗ та її контактна адреса і зазначення пенсійної схеми члена;
 - (c) у відповідних випадках, інформація про повні або часткові гарантії за пенсійною схемою та, якщо це необхідно, де можна знайти додаткову інформацію;
 - (d) інформація про прогнози пенсійних виплат, що ґрунтуються на пенсійному віці, зазначеному згідно з пунктом (a), та застереження про те, що такі прогнози можуть відрізнятися від остаточної вартості отриманих виплат. Якщо прогнози пенсійних виплат ґрунтуються на економічних сценаріях, ця інформація також повинна включати найкращий сценарій та несприятливий сценарій з урахуванням конкретного характеру пенсійної схеми;
 - (e) інформація про набуті права або накопичений капітал з урахуванням конкретного характеру пенсійної схеми;
 - (f) інформація про внески, що сплачуються підприємством-спонсором та членом до пенсійної схеми, принаймні протягом останніх 12 місяців, з урахуванням конкретного характеру пенсійної схеми;
 - (g) розподіл витрат, вирахованих УППЗ принаймні за останні 12 місяців;
 - (h) інформація про рівень фінансування пенсійної схеми в цілому.
2. Відповідно до статті 60 держави-члени обмінюються найкращими практиками стосовно форми та змісту Довідки про пенсійні виплати.

Стаття 40

Додаткова інформація

1. У Довідці про пенсійні виплати зазначається, де і як отримати додаткову інформацію, в тому числі:
 - (a) додаткову практичну інформацію про наявні у члена можливості згідно з пенсійною схемою;
 - (b) інформацію, зазначену в статтях 29 та 30;
 - (c) у відповідних випадках, інформацію про припущення, що використовуються щодо виражених в ануїтетній формі сум, зокрема щодо розміру ануїтету, типу постачальника і тривалості ануїтетних виплат;
 - (d) інформацію про рівень виплат у разі припинення трудових відносин.
2. Стосовно пенсійних схем, що в них члени несуть інвестиційний ризик і для члена встановлюється певний варіант інвестування згідно зі спеціальним правилом, визначеним у пенсійній схемі, у Довідці про пенсійні виплати зазначається, де можна отримати додаткову інформацію.

ГЛАВА 3

Інша інформація та документи, що повинні бути надані

Стаття 41

Інформація, що надається потенційним членам

1. Держави-члени вимагають від УППЗ забезпечити, щоб потенційні члени, що не зараховуються автоматично до пенсійної схеми, були поінформовані, перш ніж вони приєднуються до такої пенсійної схеми, про:

- (a) будь-які доступні для них відповідні варіанти, включаючи варіанти інвестування;
- (b) відповідні особливості пенсійної схеми, включаючи вид виплат;
- (c) інформацію про те, чи екологічні, кліматичні, соціальні чинники та чинник корпоративного управління враховуються в інвестиційному підході і як вони враховуються; та
- (d) те, чи наявна додаткова інформація.

2. Якщо члени несуть інвестиційний ризик або можуть ухвалювати інвестиційні рішення, потенційним членам повинна надаватися інформація про минулі результати інвестицій, пов'язаних із пенсійною схемою, принаймні за п'ять років або за всі роки функціонування схеми, коли цей строк менше п'яти років, а також інформація про структуру витрат, що їх несуть члени і бенефіціари.

3. Держави-члени вимагають від УППЗ забезпечити, щоб потенційні члени, що зараховуються автоматично до пенсійної схеми, були невідкладно після їх зарахування поінформовані про:

- (a) будь-які доступні для них відповідні варіанти, включаючи варіанти інвестування;
- (b) відповідні особливості пенсійної схеми, включаючи вид виплат;
- (c) інформацію про те, чи екологічні, кліматичні, соціальні чинники та чинник корпоративного управління враховуються в інвестиційному підході і як вони враховуються; та
- (d) те, чи наявна додаткова інформація.

Стаття 42

Інформація, що надається членам на етапі до виходу на пенсію

На додаток до Довідки про пенсійні виплати УППЗ повинні своєчасно надавати кожному члену до досягнення ним пенсійного віку в розумінні пункту (а) статті 39(1) або на вимогу члена інформацію про доступні йому варіанти отримання пенсійних виплат.

Стаття 43

Інформація, що надається бенефіціарам на етапі здійснення виплат

1. Держави-члени вимагають від УППЗ періодично надавати бенефіціарам інформацію про належні виплати та відповідні варіанти їх виплати.
2. УППЗ повинні інформувати бенефіціарів невідкладно після ухвалення остаточного рішення, що призводить до будь-якого зниження рівня належних виплат, і за три місяці до виконання такого рішення.
3. Коли бенефіціари несуть значний рівень інвестиційного ризику на етапі виплат, держави-члени забезпечують регулярне отримання бенефіціарами відповідної інформації.

Стаття 44

Додаткова інформація, що надається на вимогу членам та бенефіціарам

На вимогу члена, бенефіціара або їхніх представників УППЗ надає таку додаткову інформацію:

- (a) річну бухгалтерську звітність та річні звіти, зазначені у статті 29, або, якщо УППЗ відповідає за більш ніж одну схему, бухгалтерську звітність і звіти, що стосуються їхньої конкретної пенсійної схеми;
- (b) декларацію про принципи інвестиційної політики, зазначена у статті 30;
- (c) будь-яку додаткову інформацію про припущення, що використовуються для формування прогнозів, зазначених у пункті (d) статті 39(1).

РОЗДІЛ V

ПРУДЕНЦІЙНИЙ НАГЛЯД

ГЛАВА 1

Загальні правила щодо пруденційного нагляду

Стаття 45

Головна мета пруденційного нагляду

1. Основною метою пруденційного нагляду є захист прав членів та бенефіціарів і забезпечення стабільності та надійності УППЗ.
2. Держави-члени забезпечують, щоб компетентним органам надавалися необхідні засоби та щоб вони мали відповідні спеціальні знання, можливості та повноваження для досягнення головної мети нагляду, зазначеної в параграфі 1.

Стаття 46

Обсяг пруденційного нагляду

Держави-члени забезпечують, щоб УППЗ підлягали пруденційному нагляду, включаючи нагляд за таким, у відповідних випадках:

- (a) умови ведення діяльності;
- (b) технічні резерви;
- (c) фінансування технічних резервів;
- (d) регуляторні власні кошти;
- (e) наявна маржа платоспроможності;
- (f) необхідна маржа платоспроможності;
- (g) правила інвестування;
- (h) управління інвестиціями;
- (i) система управління; та
- (j) інформація, що надається членам і бенефіціарам.

Стаття 47

Загальні принципи пруденційного нагляду

1. Компетентні органи держави-члена походження несуть відповідальність за пруденційний нагляд УППЗ.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб нагляд ґрунтувався на перспективному та ризик-орієнтованому підході.
3. Нагляд за УППЗ повинен включати належне поєднання виїзних заходів та інспекцій на місцях.
4. Наглядові повноваження повинні здійснюватися своєчасно та пропорційно розміру, характеру, масштабу і складності діяльності УППЗ.
5. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи належним чином враховували потенційний вплив своїх дій на стабільність фінансових систем у Союзі, зокрема в надзвичайних ситуаціях.

Стаття 48

Повноваження щодо втручання та обов'язки компетентних органів

1. Компетентні органи вимагають від кожної УППЗ, що зареєстрована або одержала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, мати надійні адміністративні та бухгалтерські процедури і відповідні механізми внутрішнього контролю.

2. Без обмеження наглядових повноважень компетентних органів та права держав-членів визначати і накладати кримінальні санкції, держави-члени забезпечують, щоб їхні компетентні органи могли накладати адміністративні санкції та вживати інших заходів стосовно всіх порушень національних положень, що імплементують цю Директиву, а також уживають усіх заходів, що необхідні для забезпечення їх виконання. Держави-члени забезпечують, щоб їхні адміністративні санкції та інші заходи були дієвими, пропорційними та стримувальними.
3. Держави-члени можуть вирішити не встановлювати згідно з цією Директивою правила щодо адміністративних санкцій за порушення, що підпадають під кримінальні санкції відповідно до їхнього національного права. У зазначеному випадку держави-члени повинні повідомити Комісії відповідні норми кримінального права.
4. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи оприлюднювали будь-яку адміністративну санкцію чи інший захід, який ужито за порушення національних положень, що імплементують цю Директиву, та який не було оскаржено у встановлений строк, без необґрунтованих затримок, у тому числі інформацію про вид і характер порушення та ідентифікаційні дані відповідальних за нього осіб. Якщо оприлюднення ідентифікаційних даних юридичних осіб чи ідентифікаційних або персональних даних фізичних осіб вважається компетентним органом диспропорційним за результатами індивідуального оцінювання стосовно пропорційності оприлюднення таких даних або якщо оприлюднення ставить під загрозу стабільність фінансових ринків або поточне розслідування, компетентний орган може вирішити відкласти оприлюднення санкцій, не оприлюднювати їх чи оприлюднити їх анонімно.
5. Будь-яке рішення про заборону або обмеження діяльності УППЗ повинне містити докладний виклад причин та повідомлятися відповідній УППЗ. Про це рішення також повідомляється ЕЮРА, який повідомляє його всім компетентним органам у разі транскордонної діяльності в розумінні статті 11.
6. Компетентні органи можуть також обмежити або заборонити вільне розпорядження активами УППЗ, коли, зокрема:
 - (a) УППЗ не сформувала достатніх технічних резервів щодо всієї діяльності або не має достатніх активів для покриття технічних резервів;
 - (b) УППЗ не має регуляторних власних коштів.
7. Для охорони інтересів членів та бенефіціарів компетентні органи можуть передавати повністю або частково повноваження, належні відповідно до законодавства держави-члена походження особам, що керують УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, спеціальному представнику, що здатний здійснювати такі повноваження.
8. Компетентні органи можуть заборонити або обмежити діяльність УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, зокрема якщо:
 - (a) УППЗ не захищає належним чином інтереси членів та бенефіціарів схеми;
 - (b) УППЗ більше не відповідає умовам ведення діяльності;
 - (c) УППЗ в істотному відношенні не виконує своїх зобов'язань згідно з правилами, що поширюються на неї;
 - (d) у випадку ведення транскордонної діяльності УППЗ не дотримується вимог законодавства про соціальне забезпечення і трудового законодавства держави-члена ведення діяльності, що стосуються сфери професійних пенсійних схем.
9. Держави-члени забезпечують, щоб рішення, ухвалювані стосовно УППЗ відповідно до законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень, ухвалюваних згідно з цією Директивою, могли бути оскаржені в судах.

1. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи мали необхідні повноваження для перевіряння стратегій, процесів і звітних процедур, що їх установлюють УППЗ, для дотримання законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень, ухвалюваних згідно з цією Директивою, з урахуванням розміру, характеру, масштабу та складності діяльності УППЗ.

Під час такої перевірки повинні враховуватися обставини, в яких функціонують УППЗ, та, у відповідних випадках, особи, що виконують для них ключові функції, передані на аутсорсинг, або будь-яку іншу діяльність. Перевірка повинна включати такі елементи:

- (a) оцінювання якісних вимог, що стосуються системи управління;
- (b) оцінювання ризиків, що з ними стикається УППЗ;
- (c) оцінювання здатності УППЗ оцінювати такі ризики та управляти ними.

2. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи мали інструменти моніторингу, включаючи стрес-тести, що дають їм змогу виявляти погіршення фінансових умов в УППЗ та контролювати, яким чином воно усувається.

3. Компетентні органи повинні мати необхідні повноваження вимагати від УППЗ виправлення слабких сторін або недоліків, виявлених у процесі наглядової перевірки.

4. Компетентні органи встановлюють мінімальну періодичність та обсяг перевірки, зазначеної в параграфі 1, з урахуванням обсягу, характеру, масштабу та складності діяльності відповідної УППЗ.

Стаття 50

Інформація, що надається компетентним органам

Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи мали щодо кожної УППЗ, що зареєстрована або отримала дозвіл на провадження діяльності на їхній території, необхідні повноваження та засоби для того, щоб:

- (a) вимагати від УППЗ, адміністративного органу, органу управління чи нагляду УППЗ або осіб, що фактично керують УППЗ або виконують ключові функції, надавати в будь-який час інформацію про всі ділові питання або надсилати всі ділові документи;
- (b) контролювати відносини між УППЗ та іншими компаніями або між УППЗ, коли УППЗ передають на аутсорсинг ключові функції або будь-яку іншу діяльність таким іншим компаніям або УППЗ, як і весь наступний повторний аутсорсинг, що впливають на фінансовий стан УППЗ або в будь-якому істотному відношенні є важливими для ефективного нагляду;
- (c) отримувати такі документи: оцінку власних ризиків, декларацію про принципи інвестиційної політики, річну бухгалтерську звітність і річні звіти та всі інші документи, необхідні для цілей нагляду;
- (d) визначати, які документи необхідні для цілей нагляду, в тому числі:
 - (i) внутрішні проміжні звіти;
 - (ii) актуарні оцінки і детальні припущення;
 - (iii) вивчення активів та зобов'язань;
 - (iv) підтвердження відповідності принципам інвестиційної політики;
 - (v) підтвердження того, що внески були сплачені відповідно до плану;
 - (vi) звіти осіб, відповідальних за аудит річної бухгалтерської звітності, зазначеної в статті 29;
- (e) проводити виїзні інспекції в приміщеннях УППЗ та, у відповідних випадках, стосовно переданої на аутсорсинг і будь-який наступний аутсорсинг діяльності, щоб перевірити, чи діяльність ведеться відповідно до правил нагляду;
- (f) запитувати інформацію в УППЗ у будь-який час про передану на аутсорсинг і будь-який наступний

аутсорсинг діяльність.

Стаття 51

Прозорість і підзвітність

1. Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи виконували викладені в цій Директиві завдання прозоро, незалежно та відповідально, приділяючи належну увагу захисту конфіденційної інформації.
2. Держави-члени забезпечують оприлюднення такої інформації:
 - (a) тексти законів, підзаконних актів, адміністративних правил та загальних настанов у галузі професійних пенсійних схем, а також інформація про те, чи вирішує держава-член застосовувати цю Директиву відповідно до статей 4 та 5;
 - (b) інформація щодо процесу наглядової перевірки, зазначеної в статті 49;
 - (c) узагальнені статистичні дані про ключові аспекти застосування пруденційного режиму;
 - (d) головна мета пруденційного нагляду та інформація про основні функції та діяльність компетентних органів;
 - (e) правила про адміністративні санкції та інші заходи, застосовні до порушень національних положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви.
3. Держави-члени забезпечують наявність та застосування прозорих процедур щодо призначення та звільнення членів органів управління їхніх компетентних органів.

ГЛАВА 2

Професійна таємниця та обмін інформацією

Стаття 52

Професійна таємниця

1. Держави-члени встановлюють правила для забезпечення того, щоб усі особи, що працюють або працювали на компетентні органи, а також аудитори та експерти, що діють від імені таких органів, були зобов'язані зберігати професійну таємницю. Без обмежень щодо випадків, що підпадають під дію кримінального законодавства, такі особи не повинні розголошувати отриману ними під час виконання своїх службових обов'язків конфіденційну інформацію будь-якій особі чи органу, крім як у стислій або загальній формі, що гарантує, що окремі УППЗ не можуть бути ідентифіковані.
2. Як відступ від параграфу 1, коли пенсійна схема припиняється, держави-члени можуть дозволити розголошення конфіденційної інформації в цивільних або комерційних процесах.

Стаття 53

Використання конфіденційної інформації

Держави-члени забезпечують, щоб компетентні органи, що отримують конфіденційну інформацію згідно з цією Директивою, використовували її лише під час виконання своїх обов'язків і для таких цілей:

- (a) перевіряти, чи УППЗ відповідають умовам для початку провадження діяльності в галузі професійного пенсійного забезпечення, до початку їхньої діяльності;
- (b) сприяти моніторингу діяльності УППЗ, включаючи моніторинг технічних резервів, платоспроможності, системи управління та інформації, що надається членам та бенефіціарам;
- (c) вживати виправних заходів, включаючи застосування адміністративних санкцій;

- (d) якщо це дозволено національним правом, публікувати ключові показники ефективності стосовно всіх окремих УППЗ, що можуть допомогти членам та бенефіціарам в ухваленні фінансових рішень щодо їхньої пенсії;
- (e) при оскарженні рішень компетентних органів, ухвалених відповідно до положень, що транспонують цю Директиву;
- (f) у судових процесах стосовно положень, що транспонують цю Директиву.

Стаття 54

Право Європейського Парламенту на запит

Статті 52 та 53 не обмежують право на запит, надане Європейському Парламенту згідно зі статтею 226 Договору про функціонування Європейського Союзу.

Стаття 55

Обмін інформацією між органами

1. Статті 52 та 53 не виключають будь-чого з такого:
 - (a) обмін інформацією між компетентними органами однієї держави-члена при виконанні ними наглядових функцій;
 - (b) обмін інформацією між компетентними органами різних держав-членів при виконанні ними наглядових функцій;
 - (c) обмін інформацією при виконанні ними наглядових функцій між компетентними органами та будь-якими зазначеними нижче суб'єктами, що розташовані в одній державі-члені:
 - (i) органи, відповідальні за нагляд за підприємствами фінансової галузі та іншими фінансовими організаціями, та органи, відповідальні за нагляд за фінансовими ринками;
 - (ii) органи, відповідальні за підтримання стабільності фінансової системи в державах-членах шляхом використання макропруденційних правил;
 - (iii) органи, що беруть участь у припиненні пенсійної схеми та в інших подібних процедурах;
 - (iv) органи з реорганізації або органи, що забезпечують стабільність фінансової системи;
 - (v) особи, відповідальні за проведення обов'язкових перевірок бухгалтерської звітності УППЗ, страхових компаній та інших фінансових установ;
 - (d) розкриття органам, що здійснюють припинення пенсійної схеми, інформації, необхідної для виконання їхніх обов'язків.
2. Інформація, отримувана органами та особами, зазначеними в параграфі 1, підпадає під встановлені в статті 52 правила про професійну таємницю.
3. Статті 52 та 53 не перешкоджають державам-членам дозволяти обмін інформацією між компетентними органами та будь-якими такими суб'єктами:
 - (a) органи, відповідальні за нагляд за органами, що беруть участь у припиненні пенсійних схем та в інших подібних процедурах;
 - (b) органи, відповідальні за нагляд за особами, відповідальними за проведення обов'язкових перевірок бухгалтерської звітності УППЗ, страхових компаній та інших фінансових установ;
 - (c) незалежні актуарії УППЗ, що здійснюють нагляд за цими УППЗ, та органи, відповідальні за нагляд за такими актуаріями.

Стаття 56

Передача інформації центральним банкам, монетарним органам, європейським наглядовим органам та Європейській раді із системних ризиків

1. Статті 52 та 53 не перешкоджають компетентному органу передавати інформацію таким суб'єктам для цілей виконання їхніх відповідних завдань:
 - (a) центральні банки та інші органи, що виконують подібну функцію як монетарні органи;
 - (b) інші органи публічної влади, відповідальні за нагляд за платіжними системами, у відповідних випадках;
 - (c) Європейська рада із системних ризиків, ЕІОРА, створений згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 ⁽¹⁶⁾ європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду) та створений згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 ⁽¹⁷⁾ європейський наглядовий орган (Європейський орган з цінних паперів і ринків).
2. Статті 55–58 не перешкоджають органам, зазначеним у пунктах (a), (b) та (c) параграфу 1 цієї статті, передавати компетентним органам таку інформацію, що може знадобитися компетентним органам для цілей статті 53.
3. На інформацію, отриману відповідно до параграфів 1 та 2, поширюються вимоги щодо збереження професійної таємниці, принаймні еквівалентні вимогам, встановленим у цій Директиві.

Стаття 57

Розкриття інформації органам державного управління, відповідальним за фінансове законодавство

1. Статті 52(1), 53 та 58(1) не перешкоджають державам-членам дозволяти розкриття конфіденційної інформації у відносинах між компетентними органами та іншими підрозділами їхніх центральних органів державного управління, відповідальними за виконання законодавства про нагляд за УППЗ, кредитними установами, фінансовими установами, інвестиційними послугами та страховими компаніями, або між компетентними органами та інспекторами, що діють від імені таких підрозділів.

Таке розкриття здійснюється, тільки якщо це необхідно для цілей пруденційного контролю, а також для запобігання фінансовим проблемам УППЗ і вирішення їх. Без обмеження параграфу 2 цієї статті, на осіб, що мають доступ до такої інформації, поширюються вимоги щодо збереження професійної таємниці, принаймні еквівалентні вимогам, зазначеним у цій Директиві. Однак держави-члени передбачають, що інформація, отримана згідно зі статтею 55, та інформація, отримана за результатами виїзної перевірки, може розкриватися тільки за прямою згодою компетентного органу, що є джерелом такої інформації, або компетентного органу держави-члена, де проводилася виїзна перевірка.
2. Держави-члени можуть дозволити розкриття конфіденційної інформації стосовно пруденційного нагляду за УППЗ парламентським слідчим комітетам або рахунковим палатам у їхніх державах-членах та іншим відповідальним за розслідування установам в їхніх державах-членах у разі виконання всіх таких умов:
 - (a) установи мають повноваження відповідно до національного права розслідувати або перевіряти діяльність органів, відповідальних за нагляд за УППЗ або за закони про такий нагляд;
 - (b) така інформація є абсолютно необхідною для здійснення повноважень, зазначених у пункті (a);
 - (c) на осіб, що мають доступ до такої інформації, поширюються передбачені національним правом вимоги щодо збереження професійної таємниці, принаймні еквівалентні вимогам, що викладені в цій Директиві;
 - (d) якщо інформація походить з іншої держави-члена, така інформація розкривається за прямою згодою компетентних органів, що її первісно надали, і виключно для цілей, на які ці органи дали свою згоду.

Стаття 58

Умови обміну інформацією

1. Для обміну інформацією згідно зі статтею 55, передачі інформації згідно зі статтею 56 та розкриття інформації згідно зі статтею 57 держави-члени вимагають виконання принаймні таких умов:

- (a) обмін інформацією, її передача або розкриття має на меті здійснення нагляду;
- (b) отримувана інформація підпадає під встановлене в статті 52 зобов'язання щодо збереження професійної таємниці;
- (c) якщо інформація походить з іншої держави-члена, вона не повинна розкриватися без прямої згоди компетентного органу, що первісно її надав, та, у відповідних випадках, виключно для цілей, на які цей орган дав свою згоду.

2. Стаття 53 не перешкоджає державам-членам дозволяти з метою зміцнення стабільності та цілісності фінансової системи обмін інформацією між компетентними органами та органами, відповідальними за виявлення та розслідування порушень законодавства про компанії, застосовного до підприємств-спонсорів.

Держави-члени, що застосовують перший підпараграф, вимагають виконання принаймні таких умов:

- (a) інформація призначена для цілей виявлення, розслідування та перевіряння, згідно з пунктом (a) статті 57(2);
- (b) отримувана інформація підпадає під встановлене в статті 52 зобов'язання щодо збереження професійної таємниці;
- (c) якщо інформація походить з іншої держави-члена, вона не повинна розкриватися без прямої згоди компетентного органу, що первісно її надав, та, у відповідних випадках, виключно для цілей, на які цей орган дав свою згоду.

3. Якщо в державі-члені зазначені в першому підпараграфі параграфу 2 органи виконують свою роботу з виявлення або розслідування за допомогою осіб, призначених для цієї мети з огляду на їхню відповідну компетентність та не зайнятих у публічному секторі, то можливий обмін інформацією згідно зі статтею 57(2).

Стаття 59

Національні положення пруденційного характеру

1. Держави-члени повідомляють ЕІОРА про свої національні положення пруденційного характеру, що стосуються сфери професійних пенсійних схем, але що на них не поширюється національне законодавство про соціальне забезпечення і трудове законодавство з питань організації пенсійних систем у розумінні статті 11(1).

2. Держави-члени регулярно оновлюють цю інформацію, але принаймні раз на два роки, а ЕІОРА оприлюднює цю інформацію на своєму веб-сайті.

РОЗДІЛ VI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 60

Співпраця між державами-членами, Комісією та ЕІОРА

1. Держави-члени належним чином забезпечують послідовне застосування цієї Директиви шляхом регулярного обміну інформацією та досвідом для розроблення найкращих практик у цій сфері та для досягнення тіснішої співпраці за участю соціальних партнерів, у відповідних випадках, і цим

запобігаючи викривленню конкуренції та створюючи умови, необхідні для безпроблемного транскордонного членства.

2. Комісія та компетентні органи держав-членів тісно співпрацюють для сприяння здійсненню нагляду за діяльністю УППЗ.

3. Компетентні органи держав-членів співпрацюють з ЕІОРА для цілей цієї Директиви відповідно до Регламенту (ЄС) № 1094/2010 та негайно надають ЕІОРА всю інформацію, необхідну для виконання його обов'язків відповідно до цієї Директиви та Регламенту (ЄС) № 1094/2010, згідно зі статтею 35 зазначеного Регламенту.

4. Кожна держава-член інформує Комісію та ЕІОРА про будь-які істотні труднощі, що виникають при застосуванні цієї Директиви. Комісія, ЕІОРА та компетентні органи відповідних держав-членів повинні якнайшвидше вивчати такі труднощі, щоб знайти відповідне рішення.

Стаття 61

Опрацювання персональних даних

Що стосується опрацювання персональних даних у рамках цієї Директиви, УППЗ та компетентні органи повинні виконувати свої завдання для цілей цієї Директиви згідно з Регламентом (ЄС) 2016/679. Що стосується опрацювання персональних даних ЕІОРА в рамках цієї Директиви, ЕІОРА повинен дотримуватися Регламенту (ЄС) № 45/2001.

Стаття 62

Оцінювання та перевіряння

1. До 13 січня 2023 року Комісія здійснює перевірку цієї Директиви та повідомляє про її виконання та ефективність Європейському Парламенту і Раді.

2. Під час згаданої в параграфі 1 перевірки, зокрема, розглядаються:

- (a) відповідність цієї Директиви з точки зору пруденційного нагляду та управління;
- (b) транскордонна діяльність;
- (c) набутий при застосуванні цієї Директиви досвід та його вплив на стабільність УППЗ;
- (d) Довідка про пенсійні виплати.

Стаття 63

Внесення змін до Директиви 2009/138/ЄС

Внести до Директиви 2009/138/ЄС такі зміни:

(1) у статті 13 пункт (7) викласти в такій редакції:

«(7) «перестраховання» означає одне з такого:

- (a) діяльність, що полягає у прийнятті ризиків, переданих страховою компанією або страховою компанією третьої країни чи іншою перестраховою компанією або перестраховою компанією третьої країни;
- (b) у випадку асоціації андеррайтерів, що відома як Lloyd's, діяльність, що полягає у прийнятті ризиків, переданих будь-яким членом Lloyd's, страховою або перестраховою компанією, відмінною від асоціації андеррайтерів, що відома як Lloyd's; або
- (c) надання покриття перестраховою компанією установі, що підпадає під дію Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/2341 ^(*);

^(*) Директива (ЄС) 2016/2341 від 14 грудня 2016 року про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення (УППЗ) та нагляд за ними (ОВ L 354, 23.12.2016, с. 37);»

(2) у статті 308b параграф 15 викласти в такій редакції:

«15. Якщо після набуття чинності цією Директивою держави-члени походження застосовували зазначені в статті 4 Директиви (ЄС) 2016/2341 положення, такі держави-члени походження можуть продовжувати застосовувати закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, ухвалені ними з метою дотримання статей 1–19, статей 27–30, статей 32–35 та статей 37–67 Директиви 2002/83/ЄС у редакції станом на 31 грудня 2015 року, протягом перехідного періоду, що закінчується 31 грудня 2022 року.

Якщо держава-член походження продовжує застосовувати такі закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, страхові компанії в цій державі-члені походження розраховують свою вимогу до капіталу для забезпечення платоспроможності як суму такого:

- (a) номінальна вимога до капіталу для забезпечення платоспроможності стосовно їхньої страхової діяльності, розрахована без урахування діяльності в сфері професійного пенсійного забезпечення згідно зі статтею 4 Директиви (ЄС) 2016/2341;
- (b) маржа платоспроможності стосовно діяльності в сфері професійного пенсійного забезпечення, розрахована згідно із законами, підзаконними нормативно-правовими актами та адміністративними положеннями, що були ухвалені для цілей дотримання статті 28 Директиви 2002/83/ЄС.

До 31 грудня 2017 року Комісія подає до Європейського Парламенту і Ради звіт про те, чи необхідно продовжувати зазначений у першому підпараграфі строк, з урахуванням зумовлених цією Директивою змін до союзного або національного права».

Стаття 64

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 13 січня 2019 року. Вони негайно надсилають Комісії текст таких інструментів.

Коли держави-члени ухвалюють такі інструменти, останні повинні містити покликання на цю Директиву або таке покликання повинне бути додане до них у випадку їх офіційної публікації. Вони також повинні містити застереження про те, що покликання у наявних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях на Директиви, скасовані цією Директивою, повинні тлумачитися як покликання на цю Директиву. Держави-члени визначають порядок такого покликання та формулювання такого застереження.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, ухвалених ними у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 65

Скасування

Директиву 2003/41/ЄС зі змінами, внесеними директивами, вказаними у частині А додатка I, скасувати з 13 січня 2019 року без обмеження зобов'язань держав-членів стосовно кінцевих термінів транспозиції у національне право і дат застосування директив, зазначених у частині В додатка I.

Покликання на скасовану Директиву 2003/41/ЄС тлумачити як покликання на цю Директиву і читати згідно з кореляційною таблицею, наведеною в додатку II.

Стаття 66

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після дня її опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 67

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено в Страсбурзі 14 грудня 2016 року.

За Європейський Парламент

Президент

M. SCHULZ

За Раду

Президент

I. KORČOK

⁽¹⁾ [ОВ С 451, 16.12.2014, с. 109.](#)

⁽²⁾ Позиція Європейського Парламенту від 24 листопада 2016 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та рішення Ради від 8 грудня 2016 року.

⁽³⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС від 3 червня 2003 року про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення та нагляд за ними ([ОВ L 235, 23.09.2003, с. 10](#)).

⁽⁴⁾ Див. частину А додатка I.

⁽⁵⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1094/2010 від 24 листопада 2010 року про заснування Європейського наглядового органу (Європейського органу зі страхування і професійних пенсій), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та скасування Рішення Комісії 2009/79/ЄС ([ОВ L 331, 15.12.2010, с. 48](#)).

⁽⁶⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 року про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування і перестрахування (Платоспроможність II) ([ОВ L 335, 17.12.2009, с. 1](#)).

⁽⁷⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) ([ОВ L 119, 04.05.2016, с. 1](#)).

⁽⁸⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 45/2001 від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами та органами Співтовариства і про вільний рух таких даних ([ОВ L 8, 12.01.2001, с. 1](#)).

⁽⁹⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 883/2004 від 29 квітня 2004 року про узгодження систем соціального забезпечення ([ОВ L 166, 30.04.2004, с. 1](#)).

⁽¹⁰⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 987/2009 від 16 вересня 2009 року про процедуру імплементації Регламенту (ЄС) № 883/2004 про узгодження систем соціального забезпечення ([ОВ L 284, 30.10.2009, с. 1](#)).

⁽¹¹⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо інститутів колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS) ([ОВ L 302, 17.11.2009, с. 32](#)).

⁽¹²⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2011/61/ЄС від 8 червня 2011 року про управителів альтернативних інвестиційних фондів та про внесення змін до директив 2003/41/ЄС та 2009/65/ЄС і регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 1095/2010 ([ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1](#)).

⁽¹³⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС та про скасування Директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС ([ОВ L 176, 27.06.2013, с. 338](#)).

⁽¹⁴⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2014/65/ЄС від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС ([ОВ L 173, 12.06.2014, с. 349](#)).

⁽¹⁵⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1060/2009 від 16 вересня 2009 року про агентства кредитної інформації ([ОВ L 302, 17.11.2009, с. 1](#)).

⁽¹⁶⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та про скасування Рішення Комісії 2009/78/ЄС ([ОВ L 331, 15.12.2010, с. 12](#)).

(17) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 від 24 листопада 2010 року про заснування Європейського наглядового органу (Європейського органу з цінних паперів і ринків), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та про скасування Рішення Комісії 2009/77/ЄС (ОБ L 331, 15.12.2010, с. 84).

ДОДАТОК I

ЧАСТИНА А

Скасована Директива зі списком наступних змін до неї

(відповідно до статті 65)

Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС (ОБ L 235, 23.09.2003, с. 10).	
Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС (ОБ L 335, 17.12.2009, с. 1).	Тільки стаття 303
Директива Європейського Парламенту і Ради 2010/78/ЄС (ОБ L 331, 15.12.2010, с. 120).	Тільки стаття 4
Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС (ОБ L 174, 01.07.2011, с. 1).	Тільки стаття 62
Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/14/ЄС (ОБ L 145, 31.05.2013, с. 1).	Тільки стаття 1

ЧАСТИНА В

Список термінів транспозиції до національного права та застосування

(відповідно до статті 65)

Директива	Термін транспозиції	Дата застосування
2003/41/ЄС	23.09.2005	23.09.2005
2009/138/ЄС	31.03.2015	01.01.2016
2010/78/ЄС	31.12.2011	31.12.2011
2011/61/ЄС	22.07.2013	22.07.2013
2013/14/ЄС	21.12.2014	21.12.2014

ДОДАТОК II

Кореляційна таблиця

Директива 2003/41/ЄС	Ця Директива
----------------------	-----------------

Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2	Стаття 2
Стаття 3	Стаття 3
Стаття 4	Стаття 4
Стаття 5	Стаття 5
Стаття 6(a)	Стаття 6(1)
Стаття 6(b)	Стаття 6(2)
Стаття 6(c)	Стаття 6(3)
Стаття 6(d)	Стаття 6(4)
Стаття 6(e)	Стаття 6(5)
Стаття 6(f)	Стаття 6(6) Стаття 6(7)
Стаття 6(g)	Стаття 6(8)
Стаття 6(h)	Стаття 6(9)
Стаття 6(i)	Стаття 6(10)
Стаття 6(j)	Стаття 6(11) Стаття 6(12)– (19)
Стаття 7	Стаття 7
Стаття 8	Стаття 8
Стаття 9(1)(a)	Стаття 9
Стаття 9(1)(c)	Стаття 10(1) (a)
Стаття 9(1)(e)	Стаття 10(1) (b)
Стаття 9(2)	Стаття 10(2)
Статті 20, 9(5)	Стаття 11 Стаття 12

Стаття 15(1)–(5)	Стаття 13(1)–(5)
Стаття 15(6)	
Стаття 16	Стаття 14
Стаття 17	Стаття 15
Стаття 17а(1)–(4)	Стаття 16(1)–(4)
Стаття 17а(5)	
Стаття 17b	Стаття 17
Стаття 17с	
Стаття 17d	Стаття 18
Стаття 18	Стаття 19 Стаття 20 Стаття 21
Стаття 9(1)(b)	Стаття 22(1) Стаття 22(2)–(7) Стаття 23 Стаття 24 Стаття 25 Стаття 26 Стаття 27 Стаття 28
Стаття 10	Стаття 29
Стаття 12	Стаття 30
Стаття 9(4)	Стаття 31(1) Стаття 31(2)–(7)
Стаття 19(1)	Стаття 32
Стаття 19(2), другий підпараграф	Стаття 33(1) Стаття 33(2)
Стаття 19(2), перший підпараграф	Стаття 33(3)
Стаття 19(3)	Стаття 33(4)

	Стаття 33(5)–(8) Стаття 34 Стаття 35 Стаття 36
Стаття 9(1)(f)	Стаття 37(1)
Стаття 11(4)(c)	Стаття 37(2)
Стаття 11(2)(b)	Стаття 37(3) Стаття 37(4) Стаття 38 Стаття 39 Стаття 40(1) (a)–(c)
Стаття 11(4)(b)	Стаття 40(1) (d) Стаття 40(2) Стаття 41 Стаття 42
Стаття 11(5)	Стаття 43
Стаття 11(2)(a)	Стаття 44(a)
Стаття 11(3)	Стаття 44(b) Стаття 44(c) Стаття 45 Стаття 46 Стаття 47
Стаття 14(1)	Стаття 48(1)
Стаття 14(2), перший підпараграф	Стаття 48(2) Стаття 48(3)–(5)
Стаття 14(2), другий підпараграф	Стаття 48(6)
Стаття 14(3)–(5)	Стаття 48(7)–(9) Стаття 49
Стаття 13(1)	Стаття 50
Стаття 13(2)	
	Стаття 51

	Стаття 52 Стаття 53 Стаття 54 Стаття 55 Стаття 56 Стаття 57 Стаття 58
Стаття 20(11), перший підпараграф	Стаття 59(1)
Стаття 20(11), другий підпараграф	Стаття 59(2)
Стаття 20(11), третій та четвертий підпараграфи	
Стаття 21	Стаття 60 Стаття 61 Стаття 62 Стаття 63
Стаття 22	Стаття 64 Стаття 65 Стаття 66 Стаття 67